

INCLUSIEF
WUCC WIELERKRANT

Eredoctoer Job Cohen
'Ik speel te veel Freecell'

De Radboud Canon
Alles wat u weten moet

Jaargang 8 • nummer 17 • 15 mei 2008
ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN DE RADBOUD UNIVERSITEIT NIJMEGEN

Exit toptalent

O PORTO GRAND-CAFÉ RESTAURANT

Portugees eten en drinken

Elke dag geopend
Hertogstraat 1 (Hoek Kelfensbos)
Nijmegen, 024 - 3220498

www.restaurantoport.nl

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek
of bel: 0486 - 417 450

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendaal

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub
of bel: 024 - 361 1282

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

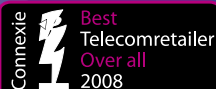
Radboud Universiteit Nijmegen

20% studentenkorting alleen in de Hi Winkel

Voordelen Studenten- abonnement:

- *Altijd 20% korting op je Hi Abonnement*
- *Je rekening betalen als je stufi binnen is*
- *Hi Pauze: tijdelijk je abonnement stopzetten als je naar het buitenland gaat voor studie of stage*

Hi Nijmegen
Burchtstraat 47

LG
Viewty

bij een 2-jarig
Hi €20 Abonnement
+ Eindeloos Online-bundel

Nu **€16**
per maand
met het
Hi Studenten-
abonnement

Nokia
N82

bij een 2-jarig
Hi €25
Abonnement
+ Eindeloos
Online-bundel

Nu **€20**
per maand
met het
Hi Studenten-
abonnement

Welkom
bij de
 Society

Door een kannetje water uit het Maas-Waalkanaal over de boeg te gieten doopte Erica Terpstra op 1 mei, de dag van de arbeid, de nieuwe boot van roeivereniging Phocas. De naam van de vier-met-stuurman had de vrolijke ex-politica en sportbobo zelf verzonnen: Jolke Palke, een Russische uitdrukking die zo iets betekent als: jottum, we hebben d'r zin in.

Interview 'Ik probeer te zijn zoals ik ben'

Vier mensen krijgen 15 mei, de eerste dag van de lustrumviering, een eredoctoraat. Onder hen Job Cohen, burgemeester van een stad die haar eigen lustrum (200 jaar hoofdstad) bijna vergat. En toch heeft hij hart voor zijn stad: "Uit Amsterdam zie ik mezelf niet snel weer weggaan."

Coverstory Exit topwetenschappers

De universiteit die wil meetellen, doet er goed aan haar talenten binnenboord te houden. Maar het lijstje met uit Nijmegen vertrekkende toppers liegt er niet om. "In Tilburg zitten ze wél te wachten op mijn initiatieven." Toverwoord voor goed personeelsbeleid: persoonlijke aandacht.

Studenten Op stap met de wiskundemeiden

Twee wonen op kamers, twee wonen er nog thuis. Maar dat zou na het avondje stappen met *Vox* zo maar eens kunnen veranderen. "Als ik jullie verhalen hoor, dan wil ik ook wel het echte studentenleven meemaken." Deel 3 in de serie over vier eerstejaars wiskundemeiden.

en verder 4 nieuws & opinie 14 wetenschap kort 18 zo oud als de universiteit
20 radboud canon 26 cultuur 30 vox campus 32 huisgenoten

Bij dit nummer

Je bent er maar mooi klaar mee met zo'n lustrumthema. Luxe en decadentie. En dat voor een universiteit die zonder de zuinig gespaarde dubbeltjes en kwartjes van oprechte katholieken niet eens zou bestaan. Luxe en decadentie. Op de redactie hebben we die woorden een paar keer geproefd. We zijn er nog speciaal voor in het Cultuurcafé gaan zitten, wijntje erbij, tacochips. Maar er borrelden nog geen beelden op. Vervolgens hebben we ons suf gezocht naar decadente studenten. Werkelijk niemand te vinden. Wat De Nederlander vindt van decadentie is nog geheim. Dat mogen we pas 23 mei horen, tijdens het lustrumcongres. Nog maar een wijntje dan. Dat is zo goed bevallen dat ik voor mijn laatste *Vox* Thom de Graaf als gasthoofdredacteur inhuur om het nummer te vullen. Alles uiteraard ter meerdere eer en glorie van deze universiteit en haar lustrum. Ik proost op de volgende 85 jaar. /Bea Ros

IOWO: oudere docent inzetten als coach

Oudere docenten zullen vaker worden ingezet om hun jonge collega's te ondersteunen bij hun didactische vaardigheden. Dat zegt het IOWO, het onderwijsadviesbureau dat voor de Radboud Universiteit de didactische cursussen voor docenten verzorgt.

Het plan om oudere docenten in te zetten als 'coach' voor de nieuwkomers is een van de aanbevelingen in een extern rapport over het IOWO. Daarin wordt het aan de RU gelieerde adviesbureau geprezen voor de belangrijke rol

die het speelt in de landelijke discussie over de invoering van een zogenaamde Basiskwalificatie voor docenten, een didactisch programma bedoeld om universitaire docenten beter voor hun taken toe te rusten. Maar de onderzoekers uiten ook kritiek. Zo vindt er te weinig afstemming plaats met de faculteiten en is het gebruik van coaches ondermaats. IOWO-directeur Paul Deneer trekt zich de verbeterpunten aan. "We zijn blij met de positieve punten uit het rapport, maar we

gaan zeker ook wat doen met de aanbevelingen. Er is nu al een begeleidingscommissie ingesteld waarin faculteiten zijn vertegenwoordigd. En ook van het coachen door ervaren docenten gaan we werk maken."

Bang dat oudere docenten ook 'verouderde' onderwijsmethodes gaan doorgeven is hij niet. "Methodes komen in de cursus zelf aan bod. De coach fungeert als klankbord en vragensteller." /RG

Ingewijd met groene olie

Zaterdag 10 mei heeft bisschop Hurkmans de Studentenkerk ingewijd. Pastor John Hacking had een bescheiden rol als acoliet, een soort misdienaar. "Pas als er een altaar en tabernakel in de kerk staat en deze zijn ingezegend door een bisschop, is het gebouw officieel een kerk." Bisschop Hurkmans verruilde zijn kazuifel voor een eenvoudig linnen kleed en sprenkelde plechtig groene olie op de hoekpunten van het altaar en in het midden. Hij smeerde de olie uit en plantte een kaars, symbool voor het licht van Jezus in het midden en ontstak de wierook. Ook de drie kruizen in elk van de vier hoeken van de kerk, symbool voor de twaalf apostelen, werden ingezegend. /MP, Foto: Bert Beelen

Gastcollege

Ik kende hem via-via, de gastdocent uit het bedrijfsleven. Hij was gretig ingegaan op mijn uitnodiging. Ikzelf vergeet altijd weer hoe chique en belangrijk anderen de universiteit nog vinden. Een kwartier voor aanvang meldde hij zich. Hij keek rond. "Klein kamertje", was het eerste wat hij zei. "Welkom," zei ik vrolijk. "Automatenkoffie?" Daar kon hij wel om lachen. "En moet je hier nou hard werken?" Hij aaide over een stapel werkstukken die op correctie lagen te wachten. "En veel vakantiedagen natuurlijk", zei hij. Ik grijnsde. "Verdient dat nou nog wat, zo'n baantje?" "Alleen als je het erbij doet", erkende ik ruitertlijk en bestudeerde mijn vingernagels. Ik liet bewust een stilte vallen. Toen vroeg ik: "Is het niet wat voor jou?" Een ondeelbaar ogenblik keek hij me onzeker aan, maar hij hapte niet. "Alleen suiker", zei hij. Ik gaf hem braaf zijn bekertje.

Samen liepen we naar de collegezaal. We hadden uitgebreid gecorrespondeerd over de inhoud van zijn college, en uit zijn mails bleek dat hij verstand van zaken had. Ik mag die types wel. Tikkeltje arro, maar als ze een goed verhaal hebben, mogen ze bij mij een potje breken. Ik spelde zijn microfoon op en nam verwachtingsvol plaats op de eerste rij bankjes.

MGT

Hij schraapte zijn keel. Hij schraapte nog eens zijn keel. Vervolgens begon hij onverstoortbaar en monotoon te murmelen. Aan een stuk door. Aanvankelijk bleef de groep nog beleefd en minzaam zwijgen, maar al gauw steeg er een kabbelend geroezemoes op uit de zaal, zag ik hoe vakantiefoto's werden doorgegeven, tattoos werden vergeleken, navelpiercings uitgewisseld, hoe een stelletje uitgebreid zat te tongen, ik hoorde iemand 'Kien!' roepen en de achterste rij deed in slow motion de wave. Ikzelf zat inmiddels achterstevoren, ik stond bijna half rechtop, en probeerde met dodelijke blikken de zaal tot stilte te manen. Ik werd volkomen genegeerd. Vervolgens ben ik – te gênant voor woorden – op spreektoon 'sssst' gaan roepen. Ook dat hielp niet. Ik schaamde me, voor mezelf, voor mijn gast en voor mijn groep. Moedeloos heb ik me maar weer omgedraaid en gebeden dat het snel voorbij zou zijn. Toen hij eindelijk iets prevelde dat leek op 'Dank jullie wel', klonk er een hevig en verlossend applaus, en stommelde iedereen opgelucht de zaal uit. "Hoe was ik?" vroeg hij schuldbewust. "Je sheets waren goed."

Hij lachte. "Ik moet zeker zelf voor mijn uitrijkaart betalen?" Aardige vent, dat wel. /Mgt

D O R P S P O M P

Luxe en decadentie is het lustrumthema van de jarige Radboud Universiteit. Wat vindt u het toppunt van decadentie?

Fatma, student psychologie

"Mijn vriend neigt naar decadentie, die wil graag een Porsche. Ik vind mezelf niet decadent. Als ik bezit wat ik nodig heb, ben ik happy."

Piet van de Wal, beleidsmedewerker BJZ

"Alles wat overdreven luxe en materieel is. 'Ik heb maar een Ferrari en ik wil een Porsche', dat is decadent. Voor sommige mensen is dat heel gewoon. Het heeft met je eigen normen- en waardenpatroon te maken."

Andel, student antropologie en ontwikkelingswetenschappen

"Decadentie is relatief. Als ik veel geld zou hebben ging ik misschien ook wel een keer lekker eten, maar dat is niet meteen decadent. Bij decadentie hoort een soort arrogantie."

Jos, student informatiekunde

"Er wordt in Nederland redelijk wat geld over de balk gesmeten voor dingen die we niet nodig hebben. Bij mij gaat er natuurlijk ook redelijk wat drank doorheen, maar decadent vind ik mezelf niet."

Annie van Bergen, secretaresse Cluster Ondersteuning

"Ik vind dat niet belangrijk, het gaat me om iemands karakter. Het ligt aan je eigen omgeving: ben je materialistisch opgevoed?"

Bertram, student managementwetenschappen

"Studenten zijn over het algemeen decadenter dan de rest van de bevolking. Het inkomen is wel lager, maar we leven goedkoop en kunnen daardoor meer geld besteden aan leuke dingen als uitgaan, lekker eten en gadgets."

Ivo Schrijvers, medewerker BSO

"Bij decadentie is het gedrag, de spraak en aankleding van mensen 'over de top'. Een toppunt daarvan vind ik Paris Hilton."

Kim Roelofs, secretaresse BJZ

"Je gebruikt het woord vaak maar ik vraag me af of we het wel juist gebruiken." Na het opgezocht te hebben in de *Van Dale*, 'overdreven zucht naar genot': "Ik had verwacht dat het echt met materialisme te maken had." /JG

Huur SNUF-panden fors omhoog

Het lijkt gedaan met het 'vriendenprijsje' dat het universiteitsfonds SNUF aan studentenorganisaties vraagt voor hun huisvesting. Na de in december aangekondigde huurverhoging voor de vereniging in het Gymnasium ('de Ondergang' zijn ook de panden van onder meer Carolus Magnus en Ovum Novum aan de beurt.

Op de website van Carolus Magnus zijn de eerste gevolgen al zichtbaar: "nieuw: zaalverhuur bij Carolus", kopt een opvallende banner. Volgens de preses van Carolus Magnus, Roel van den Tillaart, is zaalverhuur een van de weinige mogelijkheden die zijn vereniging heeft om de dreigende huurverhoging op te vangen. "Het pand wordt beheerd door een onafhankelijke stichting. Die kan alleen ruimte verhuren en de bierprijzen verhogen. Dat laatste zal er mogelijk ook van komen. Hoewel we daarmee op moeten passen, want met een te hoge bierprijs kun je

niet meer concurreren met de stad."

Hoewel Van den Tillaart geen precieze bedragen noemt, wil hij wel kwijt dat de huurprijs mogelijk "meer dan verdubbeld" zal worden. Op dit moment betaalt de vereniging ruim 19.000 euro per jaar, maar volgens SNUF is dat te weinig om de panden van te onderhouden. Bij Ovum Novum en Villa van Schaeck han-

gen soortgelijke huurverhogingen in de lucht.

Voor SNUF lijken dit soort maatregelen onontkoombaar. Het budget van het universiteitsfonds is enkele jaren geleden bevroren, waardoor er elk jaar minder geld beschikbaar is om het studentenleven mee te ondersteunen. De bedoeling was dat SNUF zelf voor meer financiële armslag zou zorgen door donaties te vragen van

alumni, maar dat wil nog niet echt van de grond komen, blijkt uit het onlangs verschenen jaarverslag. In 2007 werden 45.000 alumni aangeschreven, maar 'de resultaten van deze actie waren mager', schrijft het fonds.

Daarvan lijken ook de verenigingen in de Ondergang de gevolgen te ondervinden. Al in december kondigde SNUF aan om een nieuw huurprijzensysteem in te stellen voor de negentien organisaties die hier onderdak vinden. De kern daarvan is dat de organisaties moeten aantonen hoe nuttig en noodzakelijk hun aanwezigheid in het Gymnasium is. Op basis van die analyse bepaalt het SNUF vervolgens welk percentage van de huur betaald wordt. Het doel is ook hier een bezuiniging, aldus Fiepje Struik van AKKU, die mede namens de andere organisaties onlangs een brandbrief stuurde naar het college van bestuur. "Wij vragen u met klem om SNUF te hulp te schieten om het bruisende studentenleven op de campus te redden." /RG

Hoe decadent zijn wij?

Tijdens het lustrumcongres op 23 mei presenteert psycholoog Daniël Wigboldus de resultaten uit het lustrumonderzoek dat het ITS onder Nederlanders hield over luxe en decadentie.

De resultaten zijn nog geheim, maar kun je alvast een tipje van de sluier oplichten?

"Ik probeer de resultaten te duiden aan de hand van psychologische mechanismen. Wat is decadentie en kun je dat eigenlijk wel meten? Natuurlijk, helikopterskiën vinden we allemaal reuzedecadent. Maar kan decadentie ook niet schuilen in het alledaagse? Bijvoorbeeld onze vleesindustrie, misschien zeggen ze over honderd jaar wel dat dat vreselijk decadent was. Zoals wij nu het laat-Romeinse rijk decadent noemen."

Hoe is het in het lustrumonderzoek aangepakt?

"Het ITS heeft mensen een rijtje onderwerpen voorgelegd en gevraagd: vind je dat luxe, overdreven, wat vind je ervan als anderen het doen en zou je het zelf willen doen? Het gaat dan bijvoorbeeld over cosmetische ingrepen, vrijetijdsbesteding en topinkomens."

En wat zegt de psycholoog van de uitkomsten?

"We lijken steeds meer nodig te hebben en steeds meer normaal te vinden. In de sociale psychologie verklaren we dat met het begrip relatieve deprivatie: je tekort gedaan voelen is altijd relatief. Als iedereen in een klein huisje woont, is er niets aan de hand. Maar bouwt er opeens iemand een kasteel naast, dan vinden we dat we te klein wonen. *Keeping up with the Joneses* noemen ze dat in de VS. Je wilt hetzelfde hebben als je buurman." /BR

Jacqueline kan niet kiezen!

De verkiezingen voor de studentenraad gaan beginnen! De wat? Dat dacht ik inderdaad ook. Ik loop hier nu al een jaar rond, maar ik had nog nooit van de studentenraad gehoord. Ze schijnen van alles voor ons te doen, maar wat?

Navraag leert dat er twee 'fracties' zijn, die strijden om een paar zetels in de studentenraad.

Zo heb je AKKUraatd, een partij van linkse rakkers die de hippies onder ons op een gezellige en informele manier vertegenwoordigen. En je hebt Siam die het wat formeler aanpakt en ambitieus de belangen van de elitaire studentenverenigingen behartigt.

Althans, dat zijn de clichés. Maar zijn die waar? De komende weken gaan de partijen hun best doen om zeltjes voor zich te winnen en ik ga kijken hoe ze dat doen. Zijn de lijsttrekkers wel leuk genoeg en hebben ze wat zinnigs te zeggen? Wat doen die partijen nou eigenlijk het hele jaar door? Ik wil alles weten, want jij en ik moeten tenslotte gaan stemmen.

AKKUraatd en Siam moeten flink hun best gaan doen, want uiteindelijk ga ik een van de twee kiezen en geef ik jullie mijn stemadvies. Eén studentenfractie wordt mijn favoriet, de ander mag je zo snel mogelijk vergeten. Geen genade. Dus wil je de kruisverhoren lezen waaraan ik de voorzitters ga onderwerpen of wil je weten wat die partijen nou in hemelsnaam doen? Lees dan de komende weken mijn columns op www.voxlog.nl /JvD

DRIETAND
Lisa Westerveld

Inspraak

Het komt regelmatig voor dat ik in de Tweede Kamer bij een debat over onderwijs zit. Dit omdat het nuttig en ook vaak erg leuk is. Kamerleden vliegen elkaar vaak in de haren, maar ook gaan de woordgrappen over en weer en zit er een voor-

spelbaar element in. Iedere partij heeft haar eigen stokpaardjes. Zo heeft D66 al ontelbare keren voorgesteld om toch de gratis schoolboeken terug te draaien, wil de SP iedere keer weten wanneer er eindelijk meer geld naar onderwijs gaat en vertelt Tofik Dibi van GroenLinks bij iedere inleiding een leuke anekdote uit z'n leven. Zo weet ik nu dat Tofik van Rolo's houdt en vaak werd geweigerd bij de discotheek. De PvdA is het meestal wel met het ingeslagen beleid eens. Logisch, want Ronald Plasterk is natuurlijk niet voor niets 'hun' minister.

Niet altijd zijn de Kamerleden het met elkaar oneens; zo hebben de onderwijswoordvoerders van PvdA, VVD, D66, GroenLinks, SP én PVV aangegeven dat de positie van medezeggenschappers versterkt dient te worden. Toch leuk om te weten, zo tijdens de universitaire verkiezingen. In navolging van de LSVb vinden de Kamerleden vooral de positie van opleidingscommissies belangrijk. Het CDA blijft enigszins achter, maar dit is wellicht te wijten aan de dikke vinger die Doekle Terpstra van de HBO-raad in de pap heeft bij deze partij. Veel instellingsbestuurders zitten namelijk helemaal niet te wachten op studenten die zich bemoeien met het onderwijs.

Gelukkig zitten de politici van alle partijen wél te wachten op de inbreng van studentenvertegenwoordigers. Dit is wellicht logisch aangezien ze vaak met veel meer onderwerpen dan onderwijs te maken krijgen. Voor veel Kamerleden geldt bovendien dat het een flinke tijd geleden is dat ze voor het laatst een onderwijsinstelling van binnen zagen. Studenten kunnen hen vertellen wat er speelt, al hangt het wel enigszins van personen af in hoeverre een partij open staat voor input. Zo lukte het jarenlang niet om de fractievoorzitter van de PvdA, Jacques Tichelaar, te overtuigen dat het echt géén goed idee is om studenten hun hele studie bij elkaar te laten lenen. Met de komst van Mariëtte Hamer lijkt dit beter te gaan lukken. Toen we onlangs bij haar op bezoek waren, verklaarde ze doodleuk geen voorstander te zijn van reusachtige leningen. Maar wellicht heeft dit iets te maken met haar bezigheden 25 jaar geleden, ze is namelijk de allereerste voorzitter van de LSVb.

In de rubriek Drietand geven drie Radboudianen, Henk van Houtum, Lisa Westerveld en Peter van der Heiden om beurten hun mening.

Winnaar fotowedstrijd 'Mijn studentenleven'

"Het is weer eens wat anders dan dat eeuwige beeld van feestende studenten", vindt Cycloop-voorzitter en jurylid Klaas van der Pijl. Hij doet daarmee op de winnaar van de fotowedstrijd *Mijn studentenleven* die studentenfotovereniging De Cycloop in samenwerking met Vox organiseerde. De winnende foto van Christine Severing, Cafeteria Blues, weet volgens hem een pakkende sfeer van grauw bezwangerde eenzaamheid op te roepen en behoorde ook technisch tot de betere inzendingen. De bezoekers van www.voxlog.nl waren het daar niet helemaal mee eens. Van de 350 studenten die hun stem uitbrachten koos de

meerderheid voor *Improvisatie* van Ines Vosshagen, die daarmee de publieksprijs in de wacht sleepte. /RG

Winnaars:

1. Christine Severing – cafeteria blues
2. Michelle Stapel – geen titel
3. Eva Freling – Etenstijd
4. Dominik Hetkamp – heb een oog voor rustige leerplekken
5. Vesna Faassen – I put some new shoes on...

Publieksprijs:

Ines Vosshagen – Improvisatie

OVER DE SCHUTTING

Een kleine tweehonderd jaar geleden wisten ze in Leiden nog van wanten: toen werden foeten tijdens de ontgroening nog gebrandmerkt met gloeiende muntstukken. Dan wist je tenminste zeker dat je erbij hoorde. Maar zelfs het inmiddels verwaterde ritueel, met slechts bescheiden ontberingen en vernederingen, gaat het Leidse college van bestuur al te ver. Dat wil, net als in Nijmegen ook bestaat, een gedragscode invoeren voor ontgroeningen waarin bijvoorbeeld een minimum aantal slaapuren van de foeten gegarandeerd wordt. Saaaaai. De verenigingen zelf reageren sportief: 'voldoende slaapuren en respect voor persoonlijke integriteit zijn voor ons toch al evident'. De ontgroeningen blijven wel geheim, dus hoe de interpretatie luidt van 'persoonlijke integriteit' blijft gissen.

Wat we wél weten is dat economen egoïstisch en immoreel zijn. Dat heeft onderzoek uitgewezen. In zijn dissertatie legt de Rotterdamse Alessandro Lanteri uit hoe dat komt. Economen worden niet zelfzuchtig geboren, maar zo gemaakt door hun studie, meent hij. "Als je maar vaak genoeg wordt voorgehouden dat elke beslissing is gebaseerd op de prijs van iets, dan ga je dat vanzelf geloven en ga je navolgend handelen. Dit verklaart het afwijkende gedrag van economiestudenten."

Over prijs/beloning gesproken: in Twente zijn ze tot de conclusie gekomen dat cum laude afstuderen alleen een pre is bij je eerste baan. Daarna moet je op eigen kracht verder en geeft het predikaat je nauwelijks nog voordelen. Jammer voor de Twentenaren, want het percentage cum laude afgestudeerden is er sinds de invoering van het bamasysteem verdubbeld tot zo'n tien procent. /RG

Onderwijsdag 2008

Het had zo mooi kunnen zijn: een van 's lands beroemdste hoogle-raren, Robbert Dijkgraaf, zou als spreker op de derde Onderwijsdag, op 24 april, een hoop belangstellenden hebben getrokken. Het aantal aanmeldingen liep als een trein, tot de KNAW-president afbelde. Ongeveer 90 medewerkers, onder wie een handjevol studenten, vonden de aangeboden parallelsessies toch nog interessant genoeg – een treurig aantal na de 135 van vorig jaar. Maar toch, vindt organisator Frans Janssen, was de Onderwijsdag een succes. "Tijdens de sessies over het geven van hoorcolleges, het begeleiden van studenten en het maken van toetsen werden kennis en ervaringen uitgewisseld."

Er wordt op de universiteit veel te weinig over de faculteitgrenzen heengekeken, signaleert Janssen. "Het gevolg is dat iedereen steeds opnieuw het wiel moet uitvinden. Margot van Mulken zei het ook in haar column, die dag. Toen zij hier begon met colleges geven, werd ze voor de leeuwen gegooïd. Moest alles zelf uitzoeken. Docenten zouden veel vaker bij elkaar in de keuken moeten kijken." Bijvoorbeeld door seminars te organiseren, of simpelweg vaker samen te komen en ervaringen uit te wisselen. Maar ook door volgend jaar gewoon wél de Onderwijsdag te bezoeken. Gelukkig heeft Dijkgraaf gezworen dat de universiteit dan écht op hem kan rekenen. /AD

Nieuwbouw: wel sportvelden, geen nieuwe Aula

Welke gebouwen gaan de komende twee jaar tegen de vlakke en wat wordt er bijgebouwd? Van verschillende kanten werd er vol spanning uitgekeken naar de tweejaarlijkse blauwdruk voor de campusnieuwbouw die het college van bestuur deze maand presenteerde. *Vox* zet het opvallendste plan én de opvallendste afwezige naast elkaar.

Wel: sportvelden

Er komen nieuwe sportvelden op de parkeerplaats tussen het Gymnasium en Sterrenbosch. Dat is een succes voor de Nijmeegse Studenten-sportraad (NSSR) die al enige tijd stevig aan het lobbyen is om meer ruimte voor de buitensportverenigingen te krijgen. Vooral voetbalvereniging FC Kunde en hockeyvereniging Apeliotes hebben al langer te maken met ruimtegebrek: bij die verenigingen zitten nu honderden

sportminnende studenten op de figuurlijke bank omdat er geen plaats is voor nieuwe teams.

De aanleg van de nieuwe velden heeft meer voeten in de aarde dan je zou denken, want er moet ook een alternatief komen voor de parkeerplaats. En daarvoor is eigenlijk geen ruimte op

de campus. De oplossing die het college heeft bedacht is even charmant als kostbaar: een ondergrondse parkeergarage, onder de sportvelden. De totale kosten: 4,5 miljoen euro.

Het college 'gaat ervan uit' dat dit betaald kan worden uit de investeringspotjes, maar sluit niet uit dat ook de parkeertarieven omhoog gaan. De Abvakabo-fractie in de ondernemingsraad verzet zich al jaren tegen het betaald parkeren voor medewerkers en heeft nu al aangekondigd zich fel te weren tegen een mogelijke prijsverhoging. Voorzitter Bas Fransen van de NSSR heeft daarom de champagne nog niet opengetrokken. 'Ik ben uiteraard tevreden met deze plannen, maar we wachten nog even op het overleg met de medezeggenschap.'

Niet: nieuwe Aula

De laatste maanden zong het rond in de bestuursgebouwen: de Aula krijgt een nieuwe zaal met zevenhonderd zitplaatsen. Die zaal zou bovendien worden uitgerust met theaterfaciliteiten, zodat een lang gekoesterde wens van Cultuur op de Campus, een theater groter dan het minizaaltje 'De Rode Laars', in vervulling gaat.

In de investeringsplannen voor de komende twee jaar schittert het nieuwe 'aulatheater' echter door afwezigheid. Maar dat betekent niet dat het helemaal van de baan is, verklaart collegelid Anton Franken desgevraagd. "Zo'n project vergt nogal wat voorbereiding." Omdat het geld nu verdeeld is, zal het er de komende twee jaar niet van komen en moeten de academische plechtigheden het voorlopig doen met de bestaande zalen in de Aula.

Wel wordt er gekeken naar een al dan niet tijdelijke oplossing voor het theaterprobleem. Sanne van der Beek is studentlid van Cultuur op de Campus. Ze vertelt dat Anton Franken enige weken geleden het Cultuurcafé en de Rode Laars heeft bekeken. Volgens haar deelt hij de conclusie dat er een ruimte voor grotere voorstellingen ontbreekt. "Daarom heeft hij ons gevraagd om te kijken welke zaal op de campus eventueel aangepast zou kunnen worden aan onze wensen." Wel hoopt ze dat er een realistisch budget voor beschikbaar is. "Hij sprak over een 'paar honderd euro', maar daar kun je in deze tijd niet veel mee doen." /RG

Van Agt schafte ontgroening af

'De nuldejaars werden geblinddoekt en onder luid geschreeuw de sociëteit ingedreven waar ze werden bedompeld in een kakofonie van lawijt, begoten met bier en bestrooid met zaagsel.' Een dergelijke ontgroening stond begin jaren vijftig alle nieuwe eerstejaars te wachten. Vrese-lijk, vond de jonge rechtenstudent Dries van Agt. En vooral ook mensonterend. De latere minister-president zette zich als student in voor afschaffing van zo'n algemene ontgroening. In 1953 werd hij praeses van het corps en greep hij zijn kans. De boel moest radicaal anders. Eigenlijk het format dat nu nog steeds bestaat: een algemene introductieperiode zonder ontgroening. Die was er, na de intro, alleen voor liefhebbers. Naast de sociëteit – waar heren- en damesdisputen destijds

nog apart feestten – kwam er bovendien een 'trefcentrum' waar jongens en meisjes elkaar konden ontmoeten.

'De Revolutionaire Senaat Van Agt', sneerden corpora uit andere steden. Bij de opening van het trefcentrum, eind 1953, kwamen ze in Nijmegen uit protest de boel kort en klein slaan. Het moet de eerste en enige keer zijn geweest dat CDA-politicus Van Agt – die lang voor Balkenende al pleitte voor een ethisch réveil – beticht werd van revolutionaire daden.

Op maandag 19 mei wordt de biografie over Dries van Agt gepresenteerd. De auteurs, Johan van Merriënboer, Peter Bootsma en Peter van Griensven, zijn verbonden aan het Nijmeegs Centrum voor Parlementaire Geschiedenis. /BR

Job Cohen: 'Ik wil kunnen vertrouwen'

Job Cohen krijgt 15 mei een eredoctoraat vanwege zijn bestuurlijke kwaliteiten. De Amsterdamse burgemeester staat bekend om zijn inspanningen om groepen in de samenleving samen te brengen. Een belangrijk stokpaardje is de dialoog. "Iedereen die denkt dat het anders kan, heeft écht ongelijk."

7 uit 52

Een student of medewerker in het nieuws trekt zeven kaarten uit een set van 52, met vragen over leven en universiteit. Burgemeester Job Cohen trok de kaarten ♠5, ♦8, ♥5, ♥4, ♣3, ♥9 en ♥7

♠5 *Wat bewondert u het meest in anderen?*

“Helderheid en eerlijkheid. Het is bewonderenswaardig als iemand goed duidelijk kan maken wat hij vindt. En eerlijkheid, omdat ik het heel prettig vind als ik het gevoel heb mensen te kunnen vertrouwen.”

Komt u die eigenschappen veel tegen in de politiek?

“Ja hoor, ik ben daar niet zo somber over. Natuurlijk niet bij iedereen, maar ik kom genoeg oprechte mensen tegen. Helaas wordt daar op het ogenblik veel aan getwijfeld, juist door mensen die niet in de politiek zitten. Bijvoorbeeld het Kamerdebat over *Fitna*: ondanks alles geloven veel mensen dat de minister van Justitie liegt. Daaruit spreekt een enorm wantrouwen in de politiek, een gevoel dat datgene wat politici zeggen niet deugt.”

♦8 *Wat is uw slechtste gewoonte?*

“Ik speel te veel freecell, een ontzettend simpel kaartspel op de computer. Voordat ik naar bed ga, vind ik het heerlijk om op die manier nog even rustig tot mezelf te komen. Uiteindelijk besteed ik er altijd te veel tijd aan en denk ik anderhalf uur later ‘goh, dat had ik toch niet moeten doen’.”

En op professioneel gebied?

“Ik kan lang de tijd nemen om te besluiten welke kant ik op wil, vooral bij ingewikkelde zaken. Daar kunnen mensen in mijn omgeving gek van worden. Lang nadenken leidt er wel toe dat ik alle argumenten uiteinde-

lijk kan dromen. En als ik eenmaal een besluit heb genomen, moet je ook met tien paarden aankomen om me nog de andere kant op te duwen.”

♥5 *Bent u honkvast?*

“Redelijk. Mijn beste vrienden ken ik van de middelbare school en universiteit. Met de vriendengroep uit mijn studententijd ga ik nog ieder jaar op vakantie. Ook wat betreft thuisbasis ben ik best honkvast. Uit Amsterdam zie ik mezelf niet snel weer weggaan. Ik hou van de mentaliteit hier.”

Welke mentaliteit is dat?

“Het lijkt een beetje op een universitaire mentaliteit. Op universiteiten zitten verdomd eigenwijze mensen. Dat moet ook, anders hoor je er niet thuis. Amsterdammers zijn ook verdomd eigenwijs. Wat ik heb geleerd op universiteiten, valt hier prima in praktijk te brengen.”

♥4 *Wat is de balans tussen werk en thuis?*

“Die slaat wel een beetje door in de richting van werk. Dat is onvermijdelijk, burgemeester ben je de hele week door. Tegelijkertijd is het leuke van het burgemeesterschap dat ik ontzettend veel met het thuisfront samen kan doen. Naar evenementen als ontvangsten en uitreikingen neem ik mijn vrouw vaak mee.”

Wilt u het werk nooit eens echt helemaal achter u kunnen laten?

“Nee, want dit is een fantastische functie voor mij. Mijn hele leven ben ik bezig geweest met besturen; op de middelbare school zat ik al in het schoolbestuur. Het is de combinatie van leuk en moeilijk die besturen interessant maakt. Burgemeester van Amsterdam is wat dat betreft een van de mooiste functies. Ik geniet daarvan, ook op momenten dat het moeilijk is.”

Wat zijn de moeilijke momenten?

“De problematiek van de multiculturele samenleving speelt een steeds prominere rol. Een grote stad betekent per definitie ‘de boel bij elkaar houden’. Daar zitten zoveel totaal verschillende mensen op een klein stukje grond. De kunst is om het zo te organiseren dat zo weinig mogelijk mensen elkaar zo weinig mogelijk in de weg zitten. Dat botst en dat knettert soms. Prachtig om daar een rol in te spelen als burgemeester. De laatste jaren is de samenleving er echter niet makkelijker op geworden. Ik zal niet beweren dat de boel in Amsterdam nu meer bij elkaar is dan toen ik begon. Betekent dat dat ik het allemaal niet goed heb gedaan? Dat denk ik niet. Niemand weet hoe een andere aanpak zou hebben uitgewerkt. Daarnaast ligt Amsterdam er relatief goed bij in vergelijking met andere delen van het land. De woede die momenteel in de samenleving heerst, dat is hier minder. De aanhang van Wilders en Verdonk is bijvoorbeeld klein in Amsterdam.”

♣3 *Bent u ijdel?*

“Vast wel. In een publieke functie als deze moet ijdelheid wel een rol spelen. Aan de andere kant geloof ik niet dat ik ongelofelijk ijdel ben; ik sta niet iedere dag voor de spiegel en probeer niet altijd op mijn paasbest tevoorschijn te komen. Ik probeer te zijn zoals ik ben.”

♥9 *Waar hebt u spijt van?*

“Dat ik in mijn studententijd niet een jaar naar het buitenland ben gegaan. Tegenwoordig worden de mogelijkheden bij wijze van spreken op een goudschaaltje aangereikt, zo werkte dat in mijn studententijd niet. Toch had het makkelijk gekund, ik heb er toen gewoon niet over nagedacht. Ik heb me altijd voorgenoemen: mijn kinderen moeten

en zullen naar het buitenland. Bij zowel mijn zoon als dochter is het gelukt.”

♥7 *Waar raakt u gestresst van?*

En maakt u dat vaak mee?

“Meestal ben ik redelijk ontspannen, mede door mijn ervaring. De echte crisissituaties, daarin heb ik nog wel eens last van een zekere stress. Zoals de moord op Van Gogh, dat was alle hens aan dek. De periode daarna was erg lastig, een tijd vol kritiek op Amsterdam en de manier van besturen.”

Zijn de gevolgen nu nog merkbaar?

“De onrust en het gevoel van onveiligheid vlak daarna is ondertussen wel gedempt. Maar het speelt nog steeds in de *state of mind* van de mensen. Wonderlijk om te merken dat de afkeer van moslims en de islam groter is bij mensen die er minder van afweten en minder mee in aanraking komen. Het vreemde vinden wij vreemd; een zin die ik graag mag gebruiken.”

En de oplossing is het samenbrengen van groepen?

“Ik zou niet weten hoe het anders moet. Zo gaat het al eeuwen; je kunt wel een tijdje vechten, maar dat houdt pas op als je weer gaat praten. De dialoog is absoluut noodzakelijk. Iedereen die denkt dat het anders kan, heeft écht ongelijk. Ik maak me wel zorgen over de oprukkende extremen aan links en rechts. Dat is niet waar ik thuis hoor. Ik ben linksmidden, met alle twijfels die daarbij horen.”

Twijfels?

“Er zijn zoveel zaken waar je over moet nadenken en de verschillende argumenten van moet bekijken. Mensen die niet twijfelen, weten altijd onmiddellijk precies hoe het zit. Dat weet ik nooit zo goed.” x

Tekst: Anouk Broersma

Foto: Nout Steenkamp/FMAX

De universiteit die wil meetellen in de wereld – en Nijmegen wordt niet moe dit te herhalen – doet er goed aan haar topwetenschappers aan zich te binden. Maar het lijstje met vertrekkende toppers liegt er niet om, met daarop bijvoorbeeld theoloog Erik Borgman, die Nijmegen voor Tilburg verruilde. “In Tilburg zitten ze wél te wachten op mijn initiatieven.”

Exit topweten

Laten we met een beetje goede wil Nijmegen een werelduniversiteit noemen. Maar dan nog: voor de topwetenschapper die hieraan gestalte moet geven en voor wie de wereld aan zijn voeten ligt, is dit toch minder vanzelfsprekend. Arthur Willemsen is zakelijk directeur van het F.C. Donders Centre, zeven jaar geleden opgericht en nu toonaangevend op het gebied van het hersenonderzoek. “Als mensen kunnen kiezen tussen San Francisco, Londen en Nijmegen, zal voor menig een de keus toch niet op Nijmegen vallen.” Experimenteel fysisch Freya Blekman is een van de vele topwetenschappers die voor de keuze staat waar in de wereld haar voorbeeldige wetenschappelijke loopbaan te bekronen met een hoogleraarschap. Ze is gepromo-

veerd in Amsterdam, als postdoc verbonden aan de nabij New York gelegen Cornell University, en de optie om voor Nijmegen te kiezen wordt met één handbeweging van tafel geveegd. “Als je ambitieus bent in mijn vakgebied, kun je maar beter verbonden raken aan een Amerikaanse universiteit. En ik ben ambitieus.”

In enkele faculteiten in Nijmegen is de zorg om topvacatures te vervullen groot. De mensen die zij zoeken, zijn ook voor het bedrijfsleven aantrekkelijk. Vanuit de rechtenfaculteit meldt decaan Corjo Jansen: “De lokroep vanuit de praktijk is groot. Het binden van talenten is dus lastig.” Ook in de bètafaculteit ziet men soms met angst een leerstoel vrijkomen, omdat een nieuwe topper niet zomaar is ge-

vonden. Anton Franken van het college van bestuur herkent dit beeld: ook andere faculteiten en het UMC hebben hiermee te maken, weet hij. “Het is net als in het voetbal: succes begint ermee dat je weet waar het talent zich bevindt. Scouting is heel belangrijk.”

Vertrokken talenten

Als de universiteit in Nijmegen ligt, en niet nabij Boston of San Francisco, mag de universiteit treuren om elke topwetenschapper die eenmaal in huis is, en besluit te vertrekken. Jaar in jaar uit valt een lijstje op te maken van vertrekkende talenten. Soms valt zo'n vertrek met de beste wil van de wereld niet te voorkomen, zoals bij Miranda van Turennot, die het gerenommeerde F.C. Donders Centre dit

academisch jaar verliet voor een betrekking bij het Openbaar Ministerie, omdat ze haar vizier meer op de samenleving, en minder op de almaar kleiner wordende wereld van de herse- nen wilde richten. Ook tegen het vertrek van Tobias Nicklas, hoogleraar Exegese van het Nieuwe Testament, was geen kruid gewassen. Nicklas was nog geen drie jaar in Nijmegen, afkomstig uit Duitsland, maar zijn aanvankelijke plan om vrouw en kinderen mee te verhuizen stakte. Zijn echtgenote, lerares in Regensburg en geboren en getogen in Beieren, had moeite de bergen en familie achter zich te laten. Tot opluchting van zijn gezin kon hij ook in Regensburg hoogleraar worden. “De Radboud Universiteit kan er natuurlijk niks aan doen dat die baan

Miranda van Turennot:
Uit de ivoren toren

Was: onderzoeksleider F.C. Donders Centre tot november 2007

Is: onderzoeker wetenschappelijk bureau van het OM in Den Haag

Van Turennot was succesvol als neurowetenschapper, maar de ivoren toren ging haar steeds meer tegenstaan. “Ik miste de verankering in de maatschappij, de interactie met wat er in de maatschappij gebeurt.” Eigenlijk zat haar switch er al heel lang aan te komen. Vanaf de dag dat ze met een rechtenstudie begon, nu vijf jaar geleden. Overdag onderzocht ze met de MRI-scan hoe het brein leert, 's avonds leerde haar eigen brein rechten. Vooral strafrecht boeide haar mateloos. “In dat vakgebied komen een heleboel dingen samen

die ik interessant vind: het analyseren, creatief zoeken naar oplossingen en natuurlijk de praktijk van de opsporing en vervolging van misdrijven.” Het bureau waar Van Turennot nu werkt als wetenschappelijk medewerker, is begin vorig jaar opgericht. “Wij gaan onderzoek doen vanuit concrete vragen in de praktijk van het strafrecht. En vervolgens proberen we ook iets te maken waar een officier op de werkvloer iets aan heeft. Zoals een softwareproduct met actuele informatie over belangrijke leer-

stukken in het strafrecht.” Haar kennis van het brein komt ook pas, al is het zijdelings. “Wij doen nu onderzoek naar seniorencriminaliteit, omdat daarin op dit moment een stijgende lijn is te zien. We kijken daarbij ook in hoeverre die seniorencriminaliteit te maken heeft met breinveroudering. Vanuit het OM bestaat behoefte aan dit soort kennis.”

Tekst: Martine Zuidweg / Foto: Nout Steenkamp/FMAX

schappers

op mijn weg kwam. Ik heb hier met plezier gewerkt, en ik wil graag het contact onderhouden.” Naast treurnis om een vertrek is er ook regelmatig feest als een topper van elders naar Nijmegen komt. Zo verkaste in 2004 Klaas Landsman vanuit Amsterdam, en zorgde hij mede voor de bloei van de Nijmeegse wiskundestudie. Diezelfde maand verruilde Olivier Hekster zijn post in Oxford voor de leerstoel Oude geschiedenis in Nijmegen, een positie die hij onder meer kleur geeft met de volgende week uit te spreken lustrumrede. De sociale faculteit deed goede zaken door twee toppers weg te halen uit Amsterdam, Daniel Wigboldus in 2005 en Ap Dijksterhuis een jaar later. En de rechtenfaculteit wist in 2006 Arthur Hartkamp binnen te halen op de

leerstoel Europees recht (ook al afkomstig uit Amsterdam). Winst en verlies gingen bij het F.C. Donders Centre de laatste jaren gelijk op. Naast de komst van bijvoorbeeld Roshan Cools (uit Cambridge) stond het vertrek van twee toppers: naast Van Turennot een onderzoeker die in Italië leider kon worden bij een vergelijkbaar onderzoekscentrum. Hem hadden wij nooit kunnen tegenhouden, zegt Willemsen. “De positie die hij in Italië kreeg, konden wij hem domweg niet bieden.”

Stammenstrijd

Erik Borgman behoort tot het legertje wetenschappers dat met meer goede wil en beleid voor Nijmegen wél te behouden was geweest. Als directeur van het Heyendaal Instituut werd hij ge-

mangeld door een stammenstrijd in de faculteit. Het instituut maakt deel uit van de Facultaire Unie – de paraplu boven de faculteiten theologie, filosofie en religiewetenschappen. Maar naar ervaring van Borgman was zijn instituut “eigenlijk van niemand”. Er ontstond een vorm van interne concurrentie, legt hij uit. “Als wij iets ondernamen, reageerde men: waarom moeten jullie dat zo nodig doen.” In Tilburg kreeg Borgman wél de kans om naar eigen inzicht de vleugels uit te slaan. Exit topwetenschapper, die volgens een recente ranglijst van *Vrij Nederland* gerekend mag worden tot de twintig grootste denkers van Nederland. Een andere topper die Nijmegen achter zich liet, is taalwetenschapper Harold Baayen, een Pionier die zeker profes-

sorabel was, maar naar zijn zin te lang moest wachten op een leerstoel en inmiddels een docentschap heeft aanvaard in Canada. Van eerdere datum is het vertrek van jurist Han Somsen, die uit onvrede verkaste naar Amsterdam omdat in de Nijmeegse faculteit geen ruimte was voor zijn interdisciplinair rechtenonderzoek. Een ander veelbesproken vertrek was dat van Rens Voeselek, ook al een Pionier en ook al professorabel, die werd ‘weggekocht’ door Utrecht. Onder de categorie ‘weggekocht’ valt ook Catholijn Jonker. Zij verruilde bijna twee jaar geleden haar post als hoogleraar kunstmatige intelligentie voor een soortgelijke positie in Delft, waar ze een veel grotere onderzoeksgroep om zich heen kon

Erik Borgman Te weinig steun

Was: hoogleraar in Nijmegen en directeur van Heyendaal Instituut

Is: sinds november 2007 hoogleraar aan de Universiteit van Tilburg

Het vertrek van theoloog Erik Borgman heeft twee kanten: de Tilburgse universiteit trok aan hem en bood nieuwe mogelijkheden en kansen, iets wat de Nijmeegse universiteit juist naliet. “In Nijmegen is er nogal wat verbazing over dat Peter Nissen en ik allebei naar Tilburg vertrekken. Ze redeneren: wat hebben ze daar te zoeken, daar is toch niks? Dat is natuurlijk ook Nijmeegse arrogantie, maar er moet in Tilburg inderdaad vooral opgebouwd worden. Ze zouden zich echter toch af moeten vragen waarom mensen liever

naar een plek in opbouw gaan dan blijven op een plek waar men de zaken ogenschijnlijk beter voor elkaar heeft. In Tilburg willen ze mij. Men zit er te wachten op mijn initiatieven. Ik ben binnengehaald om het nieuwe departement Religiewetenschappen en Theologie te helpen opbouwen.

Borgman zegt Nijmegen niet zonder pijn achter zich te laten. “Mijn visie op theologie heb ik in Nijmegen ontwikkeld, in de lijn van Schillebeeckx. Het is toch het gevoel alsof je je eigen huis verlaat. Maar ik had uit-

eindelijk niet meer het gevoel dat het mijn faculteit was. Toen ik mijn vertrek bij het college van bestuur aankondigde, was Roelof de Wijkerslooth *not amused*. ‘Wat doe je nou?! Dat is niet de bedoeling’, zei hij. Het college had vertrouwen in mij als directeur, het had in de zomer van 2007 nog enkele tonnen gegeven aan het instituut. Maar ik voelde mij te bekneld en de afspraken met Tilburg waren gemaakt.”

Tekst: Bea Ros / Foto: Erik van der Burgt

verzamelen dan in Nijmegen ooit mogelijk was geweest. Bovendien kreeg ze meer tijd voor onderzoek. “Ik was in Nijmegen bijna alleen maar bezig met de opbouw en het in stand houden van de opleiding kunstmatige intelligentie. Het onderzoek moest uit de kleine uurtjes komen.” In Delft levert de groep van Jonker wel een bijdrage aan het onderwijs, maar drukt niet de last van een hele studie op de schouders. “Onderwijs, onderzoek en management zijn voor mij nu veel beter in evenwicht.”

Personneelsbeleid

Achter elk vertrek schuilt een verhaal en, hoe divers ook, vele ervan werpen een schaduw over het universitair personeelsbeleid, dat door menigeen als problematisch wordt ervaren. Door Erik Borgman bijvoorbeeld: “Universiteiten, en zeker de Nijmeegse, hebben weinig visie op personeelsbeleid. Er wordt niet over nagedacht hoe je mensen kunt binden. Eerder straalt de universiteit uit: ‘Jij mag blij zijn dat je hier mag werken.’” Ook hoogleraar filosofie Machiel Karskens signaleert dat Nijme-

gen achterloopt als het gaat om goed personeelsbeleid. Karskens heeft als lid van de Ondernemingsraad een uitgebreide brief geschreven aan het college van bestuur, met voorstellen hoe dit beleid op poten gezet moet worden. De clou: zet de persoonlijke

‘Universiteiten, en zeker de Nijmeegse, hebben weinig visie op personeelsbeleid’

begeleiding en advisering van je medewerkers bovenaan, niet het personele raamwerk van de instelling. “Nu kan ook een heel talentvolle wetenschapper vaak pas doorstromen als er een positie vrijkomt. Het is beter om de loopbaan af te stemmen op ieders persoonlijke ambities en kwaliteiten”, zegt Karskens. Karskens waarschuwt voor louter mooie woorden: “Voorname over nieuw beleid zijn er wel, maar die beperken zich tot mooie slogans op de website.” Het commentaar wordt voorgelegd aan Rob Wieten, hoofd afdeling Personeel en Organisatie

van de universiteit. Het toeval wil dat hij zelf een vertrekkende topper is. Wieten, die in juni aan een nieuwe baan begint bij gehandicaptenenclave Ons Dorp, wil tegenover *Vox* weinig kwijt, behalve dat hij de afgelopen jaren al zijn energie heeft moeten

steken in het op de rails krijgen van zijn afdeling. Van nieuw beleid is het niet gekomen. “Ik kan wel wat spuien over nieuwe plannen, maar dan zou ik over mijn graf heen moeten regeren.” Collegelid Anton Franken vindt dat Nijmegen het helemaal niet zo slecht doet. Hij wijst op de goede onderzoeksprestaties en de relatief gunstige score van Nijmegen op de ranglijst binnengehaald onderzoeksgeld. Wat Franken betreft kunnen faculteiten wel degelijk talentvolle mensen aan zich binden, ook als er geen vacatures zijn, “zolang zij zich maar houden aan de finan-

ciële kaders”. Wetenschapsbeleid is voor tachtig procent goed personeelsbeleid, doceert Franken, en wat Nijmegen betreft is het zaak om de tal van al uitgedachte instrumenten te verzilveren. Om te bekrachtigen dat het beleid vooral een kwestie is van persoonlijke benadering zet hij de jaargesprekken bovenaan op de lijst. “In de laatste jaren zijn kwaliteit en frequentie van die gesprekken toegenomen”, stelt hij vast. Het moet nog beter, zo wijst hij op zijn voornemen voor 2008: tachtig procent van al het personeel moet zo’n gesprek ondergaan; een aantal faculteiten zit daaronder, met onderaan de lijst een afdeling met een score van zo’n zeventig procent. Wietens opvolger hoeft niet ver te reizen om inspiratie op te doen voor nieuw beleid. In eigen huis hebben enkele afdelingen hun zorg om het behoud van talenten ruim aandacht gegeven. Het F.C. Donders Centre bijvoorbeeld, dat negen hoofdonderzoekers telt, stuk voor stuk professorabele mensen die overal in de wereld in trek zijn. Zakelijk leider Arthur Willemsen: “In de begintijd moesten wij de mensen

'In de begintijd moesten wij de mensen overhalen om hier te komen, nu moeten we zorgen dat ze behouden blijven'

overhalen om hier te komen, nu moeten we zorgen dat ze behouden blijven."

Soms komen andere Nijmeegse instituten op bezoek om het kunstje af te kijken, onlangs nog het Behavioural Science Institute, het onderzoekscentrum van de psychologen. Ook hangt wel eens een decaan aan de lijn om van Willemsen advies te krijgen. En dan doceert hij dat het binden van toppers géén kwestie van geld is. Loonschalen van het F.C. Donders Centre zijn niet anders dan die van andere instituten, hoogstens kan een onderzoeker soms een 'arbeidsmarkttoelage' incasseren. "Maar bij geen van de onderzoekers staat salaris bovenaan", zegt Willemsen.

Wat wél telt, is een ideale onderzoeksomgeving, met de volgende ingrediënten: laat de toppers naar eigen inzicht hun onderzoekslijn bepalen, zorg voor een ondersteunend clubje postdocs en promovendi én investeer in de informele contacten. Zo kent het F.C. Donders Centre de zogeheten *brown bag meetings*, lunchontmoetingen waarin in luchtige sfeer over onderzoek wordt gepraat. Ook husselt het centrum altijd zijn promovendi door elkaar: steeds drie of vier op een kamer, maar nooit twee van dezelfde onderzoekslijn. Willemsen: "Vooraf denk je: wat moeten die mensen met elkaar, maar tijdens de lunch praten ze over hun onderzoek, en vaak zie je dat er dan tóch verrassende dwarsverbanden worden gelegd." Om de samenhang verder te versterken zitten de negen hoofdonderzoekers dicht bij elkaar op één gang. Nog een tip, in de categorie 'nooit doen': hooglera-

ren de kans geven eigen koninkrijkjes te creëren. Willemsen: "Als je mensen vraagt waarom ze hier graag willen blijven, hoor je twee dingen: dat ze vrij zijn in hun onderzoek, en dat ze gemakkelijk contact kunnen krijgen met andere onderzoekers." Het resultaat is er naar: het regent toppublicaties.

Talenten

Het Nijmeegs Instituut voor Cognitie en Informatie (NICI) telt mee in de wereld én is voortvarend in zijn personeelszorg – een combinatie die waarschijnlijk geen toeval is. Zo kent het NICI voor het personeel één pot met geld, waaruit alle aanstellingen worden betaald: gaat iemand met pensioen, dan is niet vanzelfsprekend dat precies die post opnieuw wordt ingevuld. Onderzoeksdirecteur Harold Bekkering: "De beste kandidaat passende bij een van de lopende lijnen krijgt het aanbod." Niet de

formatie staat in het NICI centraal, maar de toekomst van zijn talenten.

Nijmegen móet wel, luidt het links en rechts, want de toppers bezoeken congressen, vallen op met hun publicaties, en krijgen gelijk de voetbalmarkt aanlokkelijke aanbiedingen. Theo Rasing is zo'n man. Als de hoogleraar experimentele en vastestoffysica wil, kan hij morgen naar Stanford of Oxford. "En er zijn momenten dat ik dit heel serieus in overweging neem." Een gruwel is hem dat de universiteit bij bezuinigingen de sterkste groepen de zwaarste lasten laat dragen. "Het beperkt de groeimogelijkheden voor groepen als die van ons", zegt Rasing, verantwoordelijk voor de ene toppublicatie na de andere en goed voor miljoenen aan onderzoekssubsidies. Ook doet de Nijmeegse universiteit er goed aan haar toppers te hoeden voor te veel "bureaucratische rompslomp".

Rasing noemt die woorden als hij wijst op zoiets simpels als het bestellen van een paar agenda's. Ook kan hij met één druk op de knop geen inzicht krijgen in zijn financiën.

Als de uit Amerika afkomstige vrouw van Rasing zou horen van aanbiedingen in de VS, "zou ze meteen beginnen de koffers te pakken". Toch blijft Rasing in Nijmegen, nóg wel, want zijn groep is goed en de bestuurders bij wie hij binnenloopt zijn niet ongenegen links en rechts wat bakens te verzetten. "En ik weet ook wel dat het gras elders altijd groener is. Die bureaucratische ergernissen zijn niet uniek voor Nijmegen. Toen ik nog in Berkeley werkte, mopperde men daar ook over."

Arthur Willemsen wil graag de andere kant van de medaille laten zien: het is niet slecht voor de organisatie als zo nu en dan een topper vertrekt en zo de mogelijkheid schept voor nieuw bloed. Al is het maar, omdat een nieuwe topper verfrissende vragen opwerpt. Zo verwelkomde het herseninstituut een half jaar geleden Roshan Cools, afkomstig van Cambridge en met ervaring in Berkeley, die een paar ingesleten procedures ter discussie stelde. Ook in het beste instituut kan de sleet erin komen. Willemsen: "Alleen door blijvend vragen te stellen, kun je jezelf continu verbeteren." x

Tekst: Paul van den Broek met bijdragen van Bea Ros en Martine Zuidweg.

Illustratie: Miesjel van Gerwen

Vijf tips om toppers in Nijmegen te houden

- 1 Geef de topper de kans om zijn of haar dromen na te jagen; en wees dan ruimhartig met het beschikbaar stellen van mensen en middelen.
- 2 Bied een baan aan de partner. Omdat toppers vaak het bed delen met een andere onderzoeker, kun je als universiteit al behulpzaam zijn.
- 3 Lever er een huis bij. Omdat toppers Nijmegen vaak even willen aankijken, is om te beginnen een tijdelijk onderkomen welkom. Nijmegen heeft met het Guesthouse goede zaken gedaan.
- 4 Schep een informele onderzoeksomgeving, waarin ontmoetingen vanzelf ontstaan.
- 5 Laat de topper doen waar hij goed in is en neem de bureaucratische rompslomp uit handen.

Nanowedstrijd en supermoleculenrace

“Misschien ben ik te bescheiden”, zegt hoogleraar Theo Rasing. Want eigenlijk mag hij gewoon supertrots zijn: drie uit de vier aanvragen raak bij het KP7, het vierjaarlijkse grote subsidiecircus voor wetenschappers van de Europese Unie. Ofwel een zak met 10,5 miljoen euro voor Nijmeegse materialen- en moleculenonderzoek.

Magnetentric

Naar het plaatje met rode laserbundel staart Theo Rasing dagelijks. Het hangt boven zijn computer als trofee van zijn laatst behaalde wetenschappelijke overwinning: het bewijs dat je een magneet niet alleen met een andere magneet, maar ook met licht kunt ompolen. Die ontdekking van optisch magnetisme

was vorig jaar goed voor een coverstory in de *Physical Review Letters* en een patent, leidde onlangs nog tot een notering in de Highlights 2007 van de American Physical Society en leverde, meest recent, een toekenning op van twee Europese onderzoeksaanvragen. De Nijmeegse natuurkundigen duiken in hun vervolgonderzoek nog dieper de nano-

wereld in. Spelen met materiaaleigenschappen zoals magnetisme is handig om die wereld op nanoniveau te kunnen manipuleren. Rasing en zijn collega's laten een circulair gepolariseerde laserbundel (rood) heel kort - enkele femtoseconden ofwel een miljoenste deel van een nanoseconde (zelf weer miljardste van een seconde) - over een dunne magnetische

film scannen. Daarbij wisselen ze de polarisatie tegelijkertijd tussen links- en rechtsdraaiend. Dat heeft effect op de oriëntatie van de magnetische bits: de witte ringen corresponderen met omhoog georiënteerde magnetische gebiedjes, de zwarte met omlaag georiënteerde. Deze schakeling van magneten met licht verloopt veel sneller dan die met de ge-

Vloeibaar kristal

Het lijkt net een breiwerkje en eigenlijk zijn natuurkundigen en chemici ook veredelde handwerkers. Zo keurig als een breister haar steken pent, zo dwingen zij atomen en moleculen in het gelid tot ze een mooie kristalstructuur hebben. 'Hierarchy' heet dan ook het derde onderzoeksproject waarvoor Rasing, samen met de chemici Nolte en Rowan, Brusselse subsidie wist te verwer-

ven. Dit keer geen nanowedstrijd, maar juist een supermoleculenrace.

Van zichzelf doen atomen en moleculen al wel wat aan zelforganisatie. Maar om robuuste supermoleculen te maken moet de natuur een handje geholpen worden. De Nijmeegse wetenschappers gaan hiervoor een nieuwe methode uitproberen: ze gebruiken vloeibare kristallen om colloïdale deeltjes op de plaats te

houden. Die colloïdale deeltjes zijn minuscuul, kleiner dan eenduizendste millimeter, maar beïnvloeden wel de materiaaleigenschappen. Zo maken ze een vloeistof ietwat stroperig (colloïd betekent lijmachtig).

Het plaatje toont colloïdale deeltjes, bijeengehouden door een dunne film van vloeibare kristallen. Zoals de naam zegt weten vloeibare kristallen nog niet zo goed wat ze willen: ze vormen

Confronteren met angst

Mensen met angststoornissen kun je het beste blootstellen aan pijnlijke herinneringen. Dat bepleit Agnes van Minnen, bijzonder hoogleraar angstregulatie en behandeling van angststoornissen. Op 6 juni houdt ze haar oratie *Wie durft?*

Wie durft?

“Hoewel al lang en breed is aangetoond dat exposure, het blootstellen aan pijnlijke herinneringen, een zeer effectieve behan-

delmethode is bij nagenoeg alle angststoornissen, durven veel therapeuten dit niet aan. Patiënten tot in detail nare ervaringen laten herbeleven is namelijk

spannend. Het is niet makkelijk om voor je ogen iemand een paniekaanval te zien krijgen. Therapeuten willen graag helpen, ze maken mensen liever blij dan verdrietig. Daarom nemen veel behandelaars een passieve houding aan. Over de problemen praten is minder eng dan er iets mee dóen. Maar dat is niet in het belang van de patiënt.”

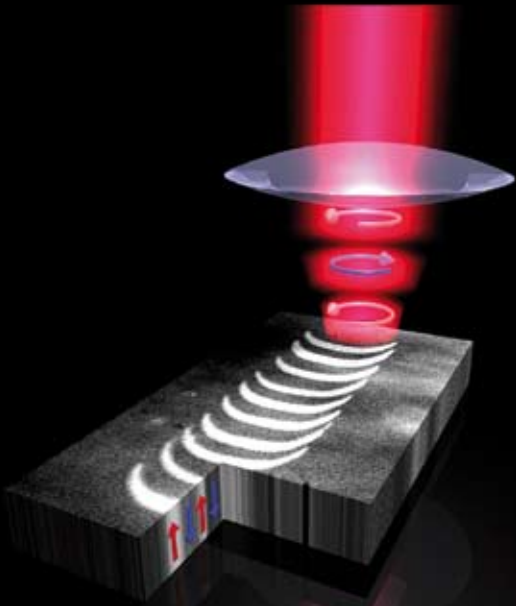
Wat maakt dan het verschil?

“Mensen met angststoornissen kunnen wel begrijpen dat hun angsten irreal zijn, maar dat begrip maakt ze niet minder

angstig. Door patiënten de nare gebeurtenis te laten herbeleven, laat je zien dat de herinnering weliswaar naar is, maar dat het niet écht opnieuw gebeurt. Je leert mensen controle te krijgen over hun herinneringen. Jammer genoeg zijn er heel veel misverstanden over deze methode.”

Zoals?

“Het zou schadelijk zijn voor de patiënt, vooral van mensen met ernstige stoornissen wordt gedacht dat ze te kwetsbaar zijn. Ook menen behandelaars dat er beter eerst andere problemen

bruikelijke elektromagneten. Om precies te zijn honderdduizend keer sneller en dat belooft een enorme verbetering van dataopslag. Om informatie op te slaan moeten de magneetjes in een harde schijf, een slordige twee biljoen in een doorsnee pc, namelijk geschakeld worden. Hoe sneller de schakeling, hoe sneller en kleiner de dataopslag.

Voor het zover is, staat Rasings groep nog voor een grote uitdaging: hetzelfde trucje op nanoschaal doen. "Ofwel: kan dit schakelen dat we nu met een bundel van zo'n 10 micrometer doen, ook op een schaal van 10 nanometer?" Ze krijgen er vier jaar de tijd plus 6,1 miljoen euro voor.

een vloeistof, maar zijn niet, zoals alle vloeistoffen, isotroop, maar anisotroop. "Dat betekent dat hun eigenschappen niet in alle richtingen gelijk zijn", legt Rasing uit. "En juist daardoor hebben ze bijzondere optische eigenschappen, die bijvoorbeeld in lcd's benut worden. Ze hebben ook elastische eigenschappen en die zorgen voor grote krachten op moleculair niveau, waarmee we colloïdale deeltjes,

maar ook supramoleculaire structuren kunnen manipuleren." Door die krachten handig te benutten hopen de Nijmeegse onderzoekers de sleutel in handen te krijgen voor het produceren van nieuwe materialen. Er gloort een veelvoud van toepassingen, variërend van moleculaire zeven, sensoren, biomedische toepassingen en organische zonnecellen. /BR

aangepakt kunnen worden. Absoluut onwaar, vind ik. Hoe eerder een patiënt exposure krijgt, hoe beter. De symptomen van een posttraumatische stressstoornis (PTSS) zijn bijvoorbeeld veel te overheersend om te onderdrukken. Juist mensen met PTSS-klachten zouden enorm baat hebben bij exposure. Anders volgt een leven lang van verhoogde waakzaamheid, nachtmerries en herbelevingen van overvallen. Dat vind ik onethisch."

Wat is uw missie als hoogleraar?
"Ik wil een brug slaan tussen de

wetenschap en de praktijk. Naast mijn hoogleraarschap blijf ik werken als psycholoog en supervisor bij GGZ Nijmegen. Als docent hoop ik het belang van exposure te onderstrepen en als onderzoeker wil ik nog meer over deze therapie te weten komen. We zijn met heel spannend onderzoek bezig waarbij we een pil gebruiken die ervoor zorgt dat het leereffect van exposure sneller wordt opgeslagen in het geheugen van de patiënt. Reuze interessant." /AvdW

De Twintig Centimeter: antiek en onmisbaar

Verheven boven zijn moderner en krachtiger broertje staat de antieke telescoop 'Twintig Centimeter' fier op het dak van de bètafaculteit. Dit jaar is het vierhonderd jaar geleden dat de eerste kijkers werden uitgevonden: toen nog van papier en leer. Die zijn inmiddels in onbruik geraakt, maar de 'Twintig Centimeter' is ook anno 2008 onmisbaar in onderwijs, onderzoek en tijdens publieksdagen.

De antieke 'Twintig Centimeter', zo genoemd vanwege de grootte van de lens, kwam in 1962 naar Nijmegen. Toenmalig hoofd van de piepkleine sterrenkundeafdeling pater De Kort kocht het apparaat van een Franse handelaar in porselein, die de telescoop bij zijn zomerhuis had staan. De jezuïet bedong een zacht prijsje, 12.000 Franse francs, omdat er nauwelijks andere gegadigden waren. De posterijen staakten op het moment dat de Fransman zijn telescoop te koop aanbood. Het vakblad waarin hij adverteerde, werd nauwelijks in Frankrijk verspreid.

Technicus Harry Balster was er in 1964 bij toen de telescoop, inmiddels rigoureuze opgeknapt, op het Universeel Laboratorium van de bètafaculteit werd geplaatst. Eind jaren tachtig ontdekte Balster tijdens een revisie een onderdeel met het jaartal 1905, het definitieve bewijs voor de respectabele leeftijd van het apparaat. Balster: "Ik vermoed dat dit instrument is ontwikkeld voor een rijke amateur, niet voor de vakspecialist." Desalniettemin doet de kijker sinds begin

jaren zestig trouw dienst in het sterrenkundig onderzoek en onderwijs. Dagelijks, als het weer het toelaat, wordt de zonneactiviteit bestudeerd. De gegevens gaan naar het netwerkcentrum in Brussel, dat ze doorspeelt aan ruimtevaart, luchtvaart en militairen: zonneactiviteit kan namelijk de communicatie verstoren. De kijker overleefde behalve drie verhuizingen naar de diverse nieuwbouw ook een bijna-brand. Balster: "Onder de telescoop stonden buffervaten voor verwarming en warm water. Door de hoge druk scheurde een van de tanks en kwam warme damp vrij. De kijker maakte flinke kortsluiting, er was een beginnende brand." Na de nodige herstelwerkzaamheden kon de telescoop weer als vanouds functioneren. Balster vermoedt dat de 'Twintig Centimeter' nog jaren meekan: "Als je hem goed opbergt tenminste. Verticaal. Als je de kijker horizontaal op zou bergen, loopt de lens uit: glas is namelijk een vloeistof." /MP

www.inventionofthetelescope.eu/

Foto: Dick van Aalst

n.oranj

Werk is meestal niet iets waar je aan denkt als je met een groep vrienden bij een spannende wedstrijd zit. Behalve als je werkt voor het Centrum voor ICT van de Belastingdienst. Hier kunnen de gevoelens voor de club waar je werkt wel eens net zo sterk blijken te zijn als die voor je favoriete team.

Zo gek is dat niet, als je bedenkt wat wij allemaal realiseren. Binnen één van de meest complexe ICT-omgevingen van Nederland verzorgen we de volledige technische infrastructuur achter de heffing, controle en inning van belastingen. En zijn we inmiddels ook verantwoordelijk voor de uitbetaling van toeslagen.

Omdat onze toepassingen een publiek van 16 miljoen Nederlanders bereiken, is het bijna onvermijdelijk dat er ook wel eens iets fout gaat. Juist omdat we ons ervan bewust zijn dat zelfs het allerkleinste foutje grote consequenties kan hebben, zijn we continu bezig onze dienstverlening te optimaliseren. Voor onze medewerkers brengt dat inhoudelijk interessante werkzaamheden met zich mee. Zo werken we bijvoorbeeld met een enterprise service bus om nieuwe webservices te integreren met bestaande mainframe-applicaties.

Werken als ICT'er bij de Belastingdienst betekent werken met ongekende mogelijkheden. In je werk, waar je in een vooruitstrevende werkomgeving optimaal kunt presteren. Maar ook voor jezelf, in vrijwel elke gewenste richting op het gebied van ICT.

Wil je meer weten over een loopbaan als ICT'er bij de Belastingdienst?

Kijk dan op www.belastingdienst.nl/ict.

**Belastingdienst
Centrum voor ICT**

**Werk waar je
trots op bent**

Marie-Alexandrine (Mieke) van Veen

Studeerde van 1954 tot 1960 geneeskunde

“Ik heb altijd arts willen worden. Weten hoe het menselijk lichaam in elkaar zit, mensen kunnen genezen: dat leek me fantastisch. Mijn droom viel in duigen, omdat er geen medische faculteit in Nijmegen was. In Utrecht of Amsterdam studeren was ondenkbaar: veel te duur. Ik kon wel huilen. Om toch in het ziekenhuis te kunnen werken haalde ik een diplomaatje kinderverzorging.

Op een gegeven moment las ik in de krant dat er in Nijmegen een geneeskunde-faculteit zou komen. Ik dacht: dit is mijn kans. Ik heb toen nog drie jaar moeten sparen. Door mijn verpleegervaring ging de studie mij gemakkelijk af; scheikunde en fysica vond ik zelfs een beetje saai. Na al dat harde werken was voor het voor mij pure luxe om in de collegebanken te zitten. Samen met studiegenoten maakte ik uitstapjes en ging ik naar feesten. Ik heb aan alles meegedaan.

Ik was ontzettend blij toen ik eindelijk arts was, maar die vreugde werd overschaduwd door de dood van mijn broer. Hij kwam in 1962 bij het treinongeluk in Harmelen om het leven. Ik ging er meteen naartoe. Eerst wilden ze me niet doorlaten omdat ik een vrouw was, maar ik zei: ik ben arts, ik kan u helpen. De eerste doodsverklaring die ik tekende, was die van mijn eigen broer.

Als ik aan de universiteit denk, is het met grote dankbaarheid. Ik heb kansen gehad en kansen gegrepen. Ik heb altijd een sterke wil gehad en bereikt wat ik wilde bereiken. En wat je bereikt hebt, kan niemand je afnemen.”

Even oud als de universiteit

Ze zijn even oud als de universiteit: 85 jaar. En ze bewaren goede herinneringen aan hun Nijmeegse studententijd. Drie 85-jarigen vertellen over hoe een studie hun leven verrijkte.

Anna van de Weygaert / Fotografie: Duncan de Fey

Jaap Hoogteijling

Studeerde in 1970/1971 algemene taalwetenschappen

“Eigenlijk wilde ik natuurkunde studeren, maar door de bezetting ging de ene na de andere universiteit dicht. Een oud-docent adviseerde mij om mijn onderwijsbevoegdheid Nederlands te halen. Na mijn kandidaatsexamen – ik stond inmiddels voor de klas – ben ik algemene taalwetenschappen gaan studeren in Amsterdam. Op een dag sprak ik met professor Reichling over mijn doctoraalscriptie. Ik wilde onderzoek doen naar de woordstructuur van het Nederlands en had al heel veel uitgezocht en voorbereid. Mijn professor wilde er niks van weten. Een van zijn promovendi was al tien jaar met datzelfde onderwerp bezig. Door mijn scriptie dreigde de publicatie van dat proefschrift in het water te vallen. Geïrriteerd heb ik mijn studie gestaakt. Toch heb ik altijd geweten dat ik die zou afmaken. Kandidaats, doctoraal, promotie: dat was voor mij een vanzelfsprekende weg. In 1970, op mijn 47e, ben ik weer gaan studeren. Anderhalf jaar lang ging ik één keer in de week naar Nijmegen, ik reisde vaak samen met professor Kraak. Onze groep was heel klein, we studeerden maar met zijn tien. Vooral mijn medestudent Ad Foolen, nu universitair docent in Nijmegen, kan ik me nog goed herinneren. Als ik een taalkundige vraag heb, mail ik hem wel eens. Ik ben blij dat ik in Nijmegen alsnog mijn doctoraal heb gehaald. Zo kon ik mijn leerlingen vertellen over de nieuwste ontwikkelingen op mijn vakgebied. Na mijn pensioen ben ik gepromoveerd op Multatuli. Met studeren moet je nooit ophouden.”

Riky Bouhuis

Studeerde van 1962 tot 1970 orthopedagogiek

“Ik wilde eigenlijk graag de muziek in, maar dat zag mijn vader niet zitten. ‘Musici lijden allemaal armoe’, zei hij. En dus ging ik naar de kweekschool en kwam ik daarna terecht op een klooster voor moeilijk opvoedbare kinderen, bij de zusters van Bethanië. De kinderen waren gek op mij en ik had ontzettend veel plezier in mijn werk.

Toen ik eind dertig was, wilde ik graag naar de universiteit. Ik wilde hogerop, vooruit in het leven. Ik vond het belangrijk te weten of ik wetenschappelijk verantwoord bezig was in mijn werk. Ik heb erg veel aan mijn studie gehad, vooral de psychologievakken vond ik zinvol. Daardoor kon ik bepaalde gedragingen veel beter plaatsen.

Als ik aan de universiteit denk, denk ik vooral aan professor Strasser, een echte grootheid in de orthopedagogiek. Ik verzorgde zijn correspondentie, dat vond ik een hele eer. Wij kwamen gewoon bij de professor thuis. Ik denk daar met een heel warm gevoel aan terug.

Mijn ouders waren heel trots op mijn bul, ik was de enige uit ons gezin die naar de universiteit was gegaan. Daags na mijn afstuderen werd ik gevraagd in het bestuur te komen bij de zusters van Bethanië en kreeg ik een aanstelling aan de pedagogische academie. Later heb ik ook in landelijke besturen gezeten. Zonder mijn universitaire opleiding was dat nooit gelukt.”

Radboud Canon

ILLUSTERE ACADEMIE

De eerste universiteit

De Radboud Universiteit is dan Nijmeegse enige universiteit, ze is niet de eerste. Al in 1655 werd er een Nijmeegse universiteit opgericht onder de naam Illustere Academie en was gehuisvest in de Commanderie van Sint-Jan. Voor academische plechtigheden werd de Stevenskerk gebruikt. In het begin leek het initiatief succesvol. De nieuwe onderwijsinstelling wist gelauwerde professo-

ren los te weken van de befaamde universiteit van Harderwijk. Tien jaar na de oprichting studeerden zo'n zeventig studenten in Nijmegen, maar daarna zette de neergang in. In 1665 en '66 werd de stad geteisterd door een pestepidemie waardoor de Illustere Academie enige tijd de poorten moest sluiten. Veel studenten hielden het daarop voor gezien. In het rampjaar 1672 moest de universiteit opnieuw haar poorten sluiten. Toen de befaamde jurist Gerard Noodt in 1679 een positie op de universiteit van Franeker accepteerde, deed hij feitelijk het licht uit in Nijmegen. De oude toegangspoort van de academie is eind negentiende eeuw verplaatst en nog steeds terug te vinden op de Gedeputeerdenplaats van het stadhuis van Nijmegen.

1655

OPRICHTING VAN DE UNIVERSITEIT

Dubbeltje op zijn kant

Eén stem maar. Met slechts één stem verschil stemde de Nijmeegse gemeenteraad in februari 1923 voor de komst van een katholieke universiteit naar de stad. Om precies te zijn: alle katholieken in de raad stemden vóór en alle niet-katholieken stemden tegen. Een dubbeltje op z'n kant. Weinig mensen hadden vooraf gedacht dat Nijmegen de zetel zou worden. Was Den Bosch niet veel geschikter? Of Maastricht?

Dankzij puike lobbyisten als professor Brom, J.H.E.J. Hoogveld en burgemeester Van Schaeck Mathon, ging de buit uiteindelijk toch naar Nijmegen. Hun argumenten: gezien de strategische ligging tussen noord en zuid kan Nijmegen juist een universiteit voor heel Nederland bieden. Daarnaast speelde de 'zeldzaam

schoone omgeving' een rol. En zo kon in oktober 1923 de oprichting gevierd worden van Nederlands eerste katholieke universiteit.

1923

TITUS BRANDSMA (1881-1942)

Grootste Nijmegenaar

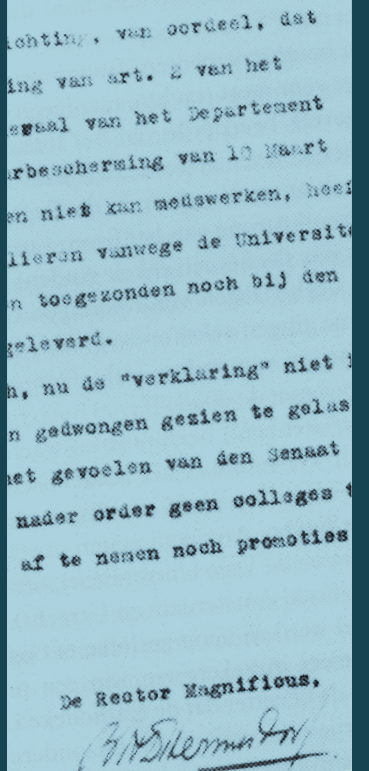
Wie kent de naam Titus Brandsma niet? De van oorsprong Friese pater en hoogleraar wijsbegeerte werd onsterfelijk als taai verzetstrijder tegen het fascisme. Al in 1936 voegde hij zich bij het Comité van Waakzaamheid tegen het nationaalsocialisme. Brandsma veroordeelde de anti-Joodse maatregelen en ontwierp het verbod van aartsbisschop Jan de Jong op NSB-advertenties in katholieke dagbladen. In 1942 werd hij door Gestapo opgepakt en datzelfde jaar nog overleed hij in het concentratiekamp van Dachau: na meerdere dagen van bewusteloosheid kreeg hij een dodelijke injectie. In 1985 werd Titus Brandsma zalig verklaard en in 2005 werd hij verkozen tot Grootste Nijmegenaar aller tijden. Op de Radboud Universiteit leeft zijn naam voort in het Titus Brandsma Instituut. Een standbeeld van Titus is te vinden in de Thomas van Aquinostraat.

1942

B.H.D. HERMESDORF (1894-1978)

Loyaal aan Nijmegen

In zijn Diesrede van 2007 maakte collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth een selectie van de vier beste rector magnifici die de RU ooit heeft gehad. Slechts één van hen kreeg het predikaat 'held': Bernardus Hubertus Dominicus Hermesdorf. Hij weigerde in april 1943 als enige rector van Nederland te collaboreren met de Duitse bezetter. Toen deze eiste dat alle Nederlandse studenten een loyaliteitsverklaring zouden tekenen, sloot Hermesdorf liever de deuren van de universiteit dan de nazi's hun zin te geven.

1943

Na de *canon van Nederland* en de *bètacanon* kan de Radboud Universiteit niet achterblijven. Daarom presenteert Vox bij het 17e lustrum van deze universiteit de Radboud Canon: zestien historische vensters die de lezer in vogelvlucht door de geschiedenis van de Nijmeegse universiteit voeren. Een lijst met zaken waarvan wij vinden dat elke Radboudiaan, student of medewerker, die zou moeten weten.

Tekst: Rob Goossens en Ruud Vos

CHRISTINE MOHRMANN (1903-1988)
Eerste vrouwelijke hoogleraar

De *iron lady* werd ze wel genoemd, classica Christine Mohrmann, in 1950 benoemd als eerste vrouwelijke hoogleraar aan de Katholieke Universiteit Nijmegen. Mohrmann was scherp, zelfbewust en moeilijk in de omgang, maar haar wetenschappelijke kwaliteiten waren in binnen- en buitenland onomstreden. In 1923 hoorde ze bij de eerste 189 studenten (onder wie 38 vrouwen) die zich inschreven. Tot ver over de landsgrenzen werd ze bekend met de mede door haar ontworpen methode voor de studie van het oud-christelijk Latijn, de zogenaamde *Ecole de Nimègu*. Al in 1938 werd ze professorabel geacht, onder meer door oud-rector Titus Brandsma, maar desondanks zou ze nog twaalf jaar op haar toga moeten wachten. Anno 2008 telt de universiteit 56 vrouwelijke hoogleraren op een totaal van 461. Te weinig, vindt het college van bestuur dat vorig jaar een oekaze uitvaardigde om meer vrouwelijke hoogleraren benoemd te krijgen.

1950

UMC ST RADBOUD
Eindelijk een geneeskundige faculteit

Emancipatie van de katholieken was een belangrijk doel van de universiteit. Daarom werd het ontbreken van een geneeskundefaculteit gezien als een groot gemis. Er waren immers te weinig doktoren in Brabant en Limburg, en wat misschien nog wel belangrijker was: de katholieke ethiek werd node gemist in de medische beroepsklasse. Was de geneesheer, na de priester, niet de 'vertrouwensman van het huisgezin'? Vandaar dat in 1951 de komst van een medische faculteit in Nijmegen werd gevierd als een geweldige overwinning. Ook al was er in het begin niet veel meer dan het Praeclinish Instituut, later kortweg prekliniek genoemd. Pas vijf jaar later volgde de oprichting van een eigen ziekenhuis: het Sint Radboud.

Anno 2008 is het UMC St Radboud de universiteit in omvang ruim voorbij gestreefd, met bijna 9000 mensen, bij de RU is dat krap de helft. En terwijl de RU jaarlijks zo'n 470 miljoen te besteden heeft, mag het UMC bijna 600 miljoen verteren. Van de 17.500 studenten vinden we er zo'n 3000 bij de opleidingen geneeskunde, tandheelkunde en biomedische wetenschappen.

1951

CAMPUS HEYENDAAL
Het thuis van de RU

De eerste decennia waren de faculteiten verdeeld over een hele trits gebouwen in de stad. Vanaf 1951 verschenen de eerste universiteitsgebouwen op het landgoed Heyendaal, dat twee jaar daarvoor was opgekocht door de Sint-Radboudstichting. In eerste instantie is er alleen de medische faculteit te vinden, maar vanaf de jaren tachtig worden ook de andere faculteiten naar campus Heyendaal verplaatst. De rijke historie van het landgoed is nog steeds merkbaar in de omgeving: zo schittert Huize Heyendaal, het neorenaissance landhuis dat in 1914 werd gebouwd in opdracht van margarinefabrikant Frans Jurgens, nog steeds prominent aan de St. Annastraat-kant van de medische faculteit. Ook zijn er in de inrichting van het landschap nog sporen te vinden: de stukjes bos langs de Erasmuslaan en de ligging van de straten vertonen nog steeds de omtrekken van het landgoed waarop tot begin twintigste eeuw vooral gejaagd werd. Ook het oudste gebouw op de campus herinnert aan jagende rijkelui: de villa Oud-Heyendaal deed in haar glorie dagen dienst als jacht-slot. Tegenwoordig is daar het Han Fortmann Centrum gevestigd.

1655

KATHOLIEKE IDENTITEIT
Weg van Rome

De eerste decennia van haar bestaan was de universiteit 'katholiek' met een driedubbeldikke hoofdletter K. Hoogleraar Nederlandse Letterkunde Asselbergs (beter bekend onder zijn pseudoniem Anton van Duinkerken) markeerde in 1966 een nieuwe fase met een gedenkwaardige toespraak waarin hij stelde dat het "Rijke Roomsche Leven voorbij is". Volgens hem was de universiteit "volwassen" geworden en moest het woord katholiek weer de oude Griekse betekenis van katholikon krijgen: het zoeken naar de eeuwige waarheid.

In 1970 stelde de universiteit officieel de wetenschappelijke vrijheid boven het volgen van kerkelijke dogma's. Vanaf die tijd kwam de universiteit geregeld in conflict met de kerkelijke autoriteiten. Vooral de vrijgevochten Nijmeegse theologen zorgden voor vuurwerk. Met de naamswijziging van Katholieke Universiteit Nijmegen in Radboud Universiteit gingen de bisschoppen morrend akkoord. De bisschoppen hebben nog steeds formele zeggenschap: ze bepalen de samenstelling van het stichtingsbestuur, die op haar beurt het college van bestuur benoemt.

1966

JAREN ZESTIG

Groei & democratisering

De meest bewogen periode in de geschiedenis van de Radboud Universiteit is ongetwijfeld de jaren zestig. Allereerst waren er onstuimige groeicijfers: van drieduizend studenten in 1960 naar bijna tienduizend in 1970. Met die enorme groei ging een heftig democratiseringsproces gepaard. Studentenorganisaties vroegen om meer invloed, maar in 1969 was het pas echt hommelles. Mede door de oorlog in Vietnam en de studentenrevoltes in Parijs riepen studenten om een 'kritiese universiteit': "Wetenschap is een deel van de maatschappij waarvan onderdrukking en agressie de geldende beginselen zijn".

De oplossing zou een 'radenuniversiteit' zijn: een organisatie zonder (corrupte) machtsstructuren, die bestuurd wordt door studenten en docenten zelf. Ondanks allerlei bezettingsacties zou die er uiteindelijk niet komen. Wel leidde de democratiseringsbeweging in 1970 tot de eerste universiteitsraad van Nederland, waarin ook studenten vertegenwoordigd waren.

Daarna richtten de studentactivisten hun pijlen op de wetenschapsbeoefening. Het kapitalisme onderdrukte ook de studenten, zo vond de radicale 6-oktoberbeweging uit 1971. Anderen waren wat gematigder en pleitten 'slechts' voor meer marxisme en freudianisme in de 'burgerlijke' wetenschap. Enkele onderzoeksvelden, zoals politicologie en sociologie, toonden zich ontvankelelijk voor deze geluiden. Maar niet blijvend: de klassenstrijd en het marxisme hebben als leidende wetenschappelijke beginselen sterk aan waarde ingeboet.

EDWARD SCHILLEBEECKX

Ketter in Nijmegen

Beroemde theoloog die met zijn kritische boeken de Nijmeegse universiteit wereldwijd op de kaart zette. De ster van Schillebeeckx (Antwerpen, 1914) rees door zijn bijdrage aan het tweede Vaticaanse Concilie halverwege de jaren zestig, waarin de kerk probeerde aansluiting te vinden bij de moderne tijd. Zijn theologische boeken kregen daarna een breed internationaal publiek, maar gingen wel steeds verder afwijken van de officiële lijn van Rome. Hij plaatste vraagtekens bij de feitelijke wereropstanding en bij het, volgens hem historisch gegroei, celibaat van priesters. Uiteindelijk kwam hij daardoor in conflict met de kerkelijke autoriteiten. Tot drie keer toe werd hij in Rome door de Congregatie voor de Geloofsleer (vroeger beter bekend onder de naam 'inquisitie') op het matje geroepen. Saillant detail: de laatste keer dat dit gebeurde, in 1986, stond de Congregatie voor de Geloofsleer onder leiding van Joseph Ratzinger, de huidige paus Benedictus XVI. Die zat eind jaren zestig nog samen met Schillebeeckx in het kamp van de hervormers, maar had zich ontwikkeld tot een conservatieve kerkleider. De ernstig zieke Schillebeeckx leidt tegenwoordig een teruggetrokken bestaan in een klooster in Berg en Dal.

1986

CAROLUS MAGNUS

Corps of katholiek

Nijmegen heeft geen verenigingstraditie, zo gaat het verhaal. Maar dat is onzin: begin jaren zestig telde SSN Roland, een van de wettige erfelers van Carolus Magnus, liefst 1400 leden op een totale studentenpopulatie van ruim drieduizend. De ontstaansgeschiedenis van Carolus Magnus begint vlak na de stichting

van de universiteit in 1923, toen ook het Nijmeegs Studenten Corps Carolus Magnus (NSC) werd opgericht. Sommige studenten vonden echter dat de invloed van de kerk op het NSC te groot was, waarop ze in 1928 de onderverenigingen SSN Roland en de Meisjesclub oprichtten, de officiële voorlopers van het huidige Carolus Magnus. Ruim veertig jaar zouden die twee de belangrijkste dragers zijn van het 'traditionele' studentenleven in de stad. Als residentie fungeerde een sociëteit (van de NSC) aan de Oranjesingel waar tot de oorlog maar liefst vijftien personen in vaste dienst waren, inclusief kok, schoonmakers en garderobepersoneel.

In de roerige jaren zestig bloedde de NSC Carolus Magnus dood en met de twee onderverenigingen ging het ook niet al te gesmeerd. Dat leidde in 1972 tot een fusie van Roland en de Meisjesclub die, verwarrend genoeg, de naam kozen van de koepelorganisatie die een paar jaar eerder ter ziele was gegaan: Carolus Magnus. Tegenwoordig heeft Carolus Magnus een sociëteit aan de Hertogstraat, pal naast de vereniging die sinds haar oprichting in 1990 als de grote concurrent geldt: Ovum Novum.

1972

ERASMUSGEBOUW

Hoogste gebouw van Nijmegen

Even leek het erop dat het Erasmusgebouw (1973) de titel van 'hoogste gebouw van Nijmegen' zou kwijtraan aan *52 degrees*. Maar een zorgvuldige meting wees anders uit: met een top van 86 meter komt het geknakte gevaarte bij NXP precies 2 meter te kort om het Erasmus van de eerste positie te verstoten. En daarmee verdient het Erasmusgebouw een plaats in deze canon.

Mooi is 'ie niet, daar is iedereen het over eens. De betonnen grindplaten vertellen meer over de jaren zeventig dan we ons wensen te herinneren. Maar voor de bewoners van het gebouw, medewerkers van letteren, filosofie, religiestudies en theologie, staat daar wel iets tegenover: het magnifieke uitzicht over hetzij de stad hetzij het bosrijke landschap rond Groesbeek. Tot enkele jaren geleden werd er door diezelfde medewerkers nog stevig geklaagd over de barbaarse werkomstandigheden, veroorzaakt door een gebrekkige klimaatbeheersing. Maar sinds de renovatie van 2006 en 2007 (kosten: 10 miljoen) zijn die problemen voor een belangrijk deel verholpen. In het Erasmusgebouw is ook het Nederlands studentenkampioenschap trappenlopen geboren. De snelste deelnemers rennen in ongeveer 2 minuten van de begane grond naar de twintigste verdieping.

1973

1969

AKKU Op de barricades

De studentenvakbond AKKU (Aktie Komitee Kritische Universiteit) kent een rijke geschiedenis van bezettingen, protestacties en andere gekkigheid om de belangen van de Nijmeegse student te behartigen. De organisatie stamt uit 1980, hoewel het nog een anarchistisch jaar duurde voordat er sprake was van een officiële oprichting en statuten. De studentenbond kent een breed aandachtsgebied: behalve met studentenbelangen hield AKKU zich door de jaren heen ook bezig met emancipatie van vrouwen en homo's, milieu-problematiek, kraken, armoede en oorlog. In de late jaren negentig leek een leden crisis erop te wijzen dat de vakbond zich overbodig had gemaakt. Maar dat bleek een tijdelijke dip: inmiddels is AKKU weer een gezonde vereniging met voldoende actieve leden en een florierende politieke tak, AKKUraatd, in de Universitaire Studenten Raad.

ALGEMEEN NIJMEEGS STUDENTENBLAD (ANS) Mondig magazine

Elke universiteit heeft een eigen magazine, maar onafhankelijke studentenbladen zijn dun gezaaid. *ANS* werd in 1986 opgericht na de teloorgang van het studentenblad *Tegenspraak*. AKKU-leden stonden aan de wieg van het blad, maar de vriendschap met de vakbond verwaterde snel toen de door *ANS* zo gekoesterde onafhankelijkheid ertoe leidde dat ook het linksige 'aksiewezen' erin de kolommen aan moest geloven. Met de universitaire autoriteiten heeft *ANS* een vergelijkbare haat-liefdeverhouding. Tot twee keer toe moest een complete editie op last van het college van bestuur uit de bakken worden gehaald, de laatste keer (2007) omdat een artikel over nymphomanie werd gelardeerd met *hardcore* pornoafbeeldingen. Maar tegelijkertijd heeft oud-rector Kees Blom zich eens laten ontvallen dat het budget voor *Vox* wat hem betreft naar *ANS* kon. Jarenlang kon *ANS* zichzelf het enige écht onafhankelijke studentenblad van Nederland noemen, maar met de recente komst van de *Groninger Studentenkrant* is hier verandering in gekomen.

ANNE CUTLER Eerste Spinozawinnaar

De Nederlandse 'nobelprijs', zo worden de jaarlijkse Spinozapremies van de Nederlandse organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO) ook wel genoemd. Nadat de prestigieuze wetenschapsprijs in 1995 werd ingesteld, moest de Radboud Universiteit nog vier jaar wachten voor de eerste naar Nijmegen ging. Die was voor de taalpsychologe Anne Cutler. De uit Australië afkomstige Cutler doet baanbrekend onderzoek naar de manier waarop onze hersenen gesproken taal verwerken. Ze ontdekte onder meer dat de manier waarop onze hersenen hun linguïstische functies ontwikkelen, afhankelijk is van de taal die je spreekt. Die basismechanismen hebben dus geen universele geldigheid, terwijl dat wel altijd werd verondersteld. Na Cutler vielen nog meer Nijmeegse wetenschappers de eer van een Spinozapremie te beurt: Henk Barendregt (2002), Peter Hagoort (2005) en Carl Figdor (2006). De Nijmeegse taalwetenschapper Pieter Muysken kreeg al in 1994 een Spinozapremie, maar toen werkte hij nog in Leiden.

ROELOF DE WIJKERSLOOTH Statische vernieuwer

Wie de huidige chef van de Radboud Universiteit opneemt in een canon laadt al snel de verdenking op zich van gering historisch besef of zelfs hielenlikkerij. Toch hoort De Wijkerslooth wat ons betreft in het rijtje thuis. Waarom? Omdat hij de belichaming is van een opvallende nieuwe koers die het lot van de universiteit voor de komende decennia zal beïnvloeden. Sinds zijn aantreden in 2000 is De Wijkerslooth erin geslaagd om de universiteit om te turnen van een organisatie die tamelijk in zichzelf is gekeerd, naar een universiteit die nadrukkelijk de wereld inkijkt en zich nadrukkelijk meet met anderen. Denk bijvoorbeeld aan de vorming van 21 onderzoeksinstituten, het Honours Programma en de oprichting van het internationaal universiteitsnetwerk IRUN. Daarnaast maakte De Wijkerslooth korte metten met de 'ouderwets' omvangrijke spaartegoeden van de RU, die hij productief maakte door er onderzoeksfaciliteiten als het Huygens van te bouwen. Uitstraling was vanaf het begin al een speerpunt: onder De Wijkerslooth werd de naam Katholieke Universiteit Nijmegen vervangen door Radboud Universiteit. Verder startte hij een beloningssysteem voor wetenschappers die met de naam van de instelling in de publiciteit komen. Zelf geeft hij het goede voorbeeld door assertief, soms spraakmakend, deel te nemen aan landelijke discussies over onderwijs- en onderzoeksbeleid.

1980

1986

1999

2000

WISKUNDEMEIDEN > DEEL 3

Wat vooraf ging:

De vijf wiskundemeiden beginnen in september fris aan de studie, maar Louana besluit in november te stoppen omdat ze de studie te theoretisch vindt. Ze geeft haar kamer op en keert terug naar Mijdrecht, in afwachting van haar studie actuariële wetenschappen aan de UvA in september. Tussen Charlotte en natuurkundestudent Leendertjan is het dikke mik. Marleen is naarstig op zoek naar een

kamer; als ze leest dat er een klein iemand wordt gezocht voor een kamer, snelt ze eropaf. Maar als zelfs zij zich niet door de deuropening kan wurmen, ziet ze er vanaf. Fleur woont samen in Helmond en Lean verkiest de Achterhoek boven Nijmegen.

Op stap met de wiskundemeiden

De kroeg in

Vox volgt dit jaar vijf eerstejaars studenten wiskunde. Na een taai begin besloot Louana in november te stoppen met wiskunde. Een pittige studie, vinden ook vriendinnen Fleur en Charlotte, maar wel heel gezellig. Terwijl Charlotte en Fleur al flink hebben kennism gemaakt met het nachtleven, doen Marleen en Lean het iets kalmer aan. Hoe is het om als Nijmeegse nieuwe de kroegen te verkennen?

“Het is hard werken om het allemaal te kunnen combineren”, verzucht Charlotte Coumans na een heftige tentamenweek. Tussen alle wiskunde door is er op de bètafaculteit geen gebrek aan borrels. Zo is er de donderdagmiddagborrel van natuurkunde, de vrijdagmiddagborrel van scheikunde en, waarom ook niet, de dinsdagmiddagborrel omdat na een lange collegedag de dorst groot is. Charlotte en vriendin Fleur de Visscher zijn ongeveer vier keer in de week in de kroeg te vinden – al zijn ze de laatste tijd “best braaf”. Meestal in Boogie Wonderland, en ook Piecken is een geliefde kroeg. “Maar,” zo verzekert Charlotte, “ik heb nog geen college gemist. Hoe laat het ook wordt, ik zit altijd woensdagochtend om kwart voor negen bij calculus”. Marleen Kock (18) en Lean Arts (18) doen het iets kalmer aan. Lean, omdat ze bij haar ouders in Silvolde woont en haar leven zich in de Achterhoek afspeelt, en Marleen omdat ze nog niet zo lang in Nijmegen woont. Marleen: “Ik ga ook best regelmatig uit, vooral met vriendinnen van de middelbare school. Mijn studie vind ik ook heel belangrijk. Ik wil graag alles in een keer halen.”

Fleur

“Waar blijft Fleur nou toch?” vraagt Charlotte zich na een

kwartier wachten in café Samson af. “We hadden toch om acht uur afgesproken?” Wachmend op haar vriendin neemt ze met Marleen en Lean de tentamens door. Lineaire algebra was het moeilijkst. “Ik denk dat ik de enige ben die alles heeft gehaald”, zegt Marleen. “Maar ik heb er hard voor moeten werken.” Lean en Charlotte hebben het er minder goed vanaf gebracht, maar toch zeker niet on aardig. Hoeveel hersen ze hebben? Geen idee.

‘Hoe laat het ook wordt, ik zit altijd woensdagochtend bij calculus’

Om 20.20 uur maakt Fleur haar entree. In haar kielzog volgen best friend Richard en vriendinnetje-sinds-twee-weeken Rinske. Rinske studeert algemene cultuurwetenschappen. “Alfa dus”, zegt Rinske voorzichtig. “Niks om je voor te schamen”, zegt Fleur welgemeend. “Waar was je nou?” vraagt Charlotte, als Fleur zich op de barkruk nestelt. Onverstaanbaar voor de rest doet Fleur haar verslag. Met haar twintig jaar is ze een doorgewinterde studente. Na een prope-

deuse hbo psychologie in Eindhoven vond ze haar draai in Nijmegen. “Wiskunde is helemaal mijn ding. Alles valt op zijn plaats. Ik ben echt blij hier.”

Op kamers

Tot februari woonde Fleur samen in Helmond. Over de breuk wil ze niet veel kwijt. “Ik huur nu een huis in Malvert met drie goede vrienden. Ver van het centrum, maar zó relaxed.” Ook Marleen zit sinds kort op kamers in Nijmegen. Even zoeken was het wel. “Er werden op kijkavonden soms heel rare vragen gesteld. “Met wie van ons zou je seks willen hebben?” vroegen ze toen ik voor het eerst ergens ging kijken. Ook moest ik raden wie er homo was.” Maar na vijf bezichtigingen was het raak: Marleen verhuisde haar spullen vanuit Gennep naar een rijtjeshuis in Brakkestein met vijf meisjes. Heel gezellig, en toch ook even wennen. “Ik heb mijn draai nog niet helemaal gevonden, maar dat komt vast wel. We eten vaak samen.” Anders dan de andere meiden, heeft Lean geen haast het ouderlijk nest te verlaten. “Ik heb in de Achterhoek mijn vriendje, mijn sport, alles eigenlijk. Misschien ga ik over een tijd op kamers, als ik jullie verhalen hoor, dan wil ik ook wel het echte studentenleven meemaken.”

Louana van Dijk (18)

Marleen Kock (18)

Charlotte Coumans (18)

Fleur de Visscher (20)

Lean Arts (18)

Fleur knikt. "Als je daar nog zo veel hebt, kan ik me voorstellen dat je daar blijft, maar zelf moet ik er niet aan denken nog bij mijn ouders te wonen." Lean: "Maar ik heb heel relaxte ouders, hoor. Ik kan heel goed met ze opschieten." Nieuwsgierig informeren de meiden naar het uitgaan in de Achterhoek. Gaat het er echt zo lomp aan toe? Lean lacht. "Dat is een vooroordeel dat waar is. Er wordt wel vaak met bier gegooid. Zeker als je met jongens op stap gaat, zoals ik. Die zijn sowieso heel royaal met bier. Soms staan er ineens zeven glazen voor mijn neus, dan gaat het echt te hard." Fleur: "Dan baal je wel weer de volgende ochtend. Ik denk regelmatig tijdens colleges: wás ik maar, hád ik maar." Charlotte: "Geluk-

kig ben ik niet meer zo bang om iets te missen, er komen nog genoeg feestjes." Fleur grijnst: "En ook als je er níet bent, blijf je wel op de hoogte. Ik krijg regelmatig om twee uur 's nachts sms'jes over wie met wie staat te scharrelen. Nou én?! denk ik dan, laat me toch slapen!" Na twee uur in Samson is het tijd om op te stappen. Charlottes vriend Leendert-Jan (LJ) viert zijn verjaardag in Piecken. Lean haast zich naar het station: "Ik moet nog een dik uur met de trein." Fleur buigt zich naar Charlotte. "Ik moet nog even naar de Mug, even iemand ophalen. Je ziet me zo."

Piecken

"Ik lust wel een biertje", zegt Charlotte als ze naar Piecken

loopt. Ze kijkt naar Marleen. "Ben jij goed thuisgekomen na het Beestfeest?" Marleen: "Ja, dat was een heftige avond. Ik was om vijf uur thuis en ik had om kwart voor tien rijles. Het ging nog best redelijk." Charlotte: "De Beestfeesten zijn echt tof. Heb je gezien hoe onze mentor-papa Tjapko stond te headbangen?" Na twee biertjes houdt Marleen het voor gezien. "Ik moet nog terug naar Gennep. Ik ga elk weekend naar huis, misschien blijf ik als ik wat meer mensen ken wel in Nijmegen, maar nu vind ik het nog fijn om terug te gaan." De sfeer wordt steeds joliger als LJ het ene na het andere bizarre cadeautje uitpakt. Na een pikant Christine le Duc-setje volgen een penisvorm om eieren in te bak-

ken en een ranzige tosti met geld er in. "Gatver", zegt Charlotte. Haar gehengel naar wat voor cadeautjes nog zullen volgen, gaat op in het lawaai van het natuurkundelied dat LJ en andere aanwezigheid uit volle borst meezingen. "Leve de fysica, leve de fysica, ja wij vereren haar, al wat zij zegt is waar, van alle wetenschap is zij de koningin, naast koud bier uit den tap geeft zij het leven zin."

Om 01.00 uur is Fleur nog altijd niet van de partij. Het driftige ge-sms van huisgenoten en vrienden lijkt weinig vruchten af te werpen. "Wel een naai-streek als ze niet meer komt", zegt Charlotte. Drie biertjes later verschijnt – redelijk tipsy – Fleur met haar geheime minnaar. "Je gaat niks over hem schrijven, hoor. Het is allemaal nog heel onzeker!" roept ze, voordat ze zoenend in een hoek verdwijnt. Fleurs huisgenootje Margit is blij Fleur te zien: "Je bent er!" De meiden storten zich op de dansvloer op de klanken van Mambo nr. 5. Richard slaat het een beetje tam gade vanaf een bankje. "Niet instorten, hoor!" zegt Fleur streng. Om drie uur slaat de vermoeidheid ook bij Charlotte toe. "Ik ben helemaal dood." Voordat ze de straat oversteekt naar haar kamer, kijkt ze nog even tevreden rond. Sinds ze op kamers zit, is ze veel veranderd, vindt ze. "Het hele leven is anders geworden. Je maakt van alles mee, je moet alles zelf doen, het eten, de was. Het studentenleven is nog leuker dan ik had gedacht."

x

Tekst: Anna van de Weygaert
Fotografie: Bert Beelen

Doen & laten

Film Happy-Go-Lucky

Poppy is zo'n typisch lekker gek mens. Altijd vrolijk en overal grappen van maken. Zo'n vrouw waar je gelijk chagrijnig van wordt dus. Het is dat de regisseur van *Happy-Go-Lucky* Mike Leigh is, die furore maakte met *Topsy-Turvy*, *Secrets & Lies* en *Naked*, anders hadden we na tien minuten de bioscoop al verlaten. Maar het lukt hem toch weer om de aanvankelijk irritante Poppy een sympathiek laagje mee te geven. Belangrijkste reden om te blijven zitten, zijn de briljante confrontaties tussen Poppy en rij-instructeur Scott. Acteur Eddie Marsan zet alle vooroordelen over rij-instructeurs prachtig neer. Maar de film is vooral een karakterschets van een 'lekker gek mens' die toch niet zo irritant is als ze aanvankelijk lijkt. /AvdH

Vanaf 15 mei, Lux, zie www.lux-nijmegen.nl

Cabaret Jim Speelmans

Jim Speelmans vormde eerder een duo met Lama Tijn Beckand. Jim was in die samenwerking de afmaker. Maar als je dat terugkijkt, is Speelmans leuker met enkel een microfoon dan wanneer hij in sketches opereert. Hij heeft een sterke timing en weet aan alledaagse ergernissen een absurde draai te geven. Speelmans is een soort Lebbis, maar dan zonder het belerende vingertje en de opgezwollen aderen op zijn voorhoofd. Speelmans' show *Hier is hij!* was niet alleen een succes in de zalen, maar ook als televisieregistratie bij BNN. In september staat zijn tweede show *Houdt Huis* gepland. Hij doet stiekem een try-out in de Rode Laars. Een mooie kans om gratis een show te zien waar komend jaar iedereen het over heeft. /AvdH

Donderdag 22 mei, Rode Laars, 12:45 – 13.30 uur, gratis

Concert De Jeugd Van Tegenwoordig

Was vroeger alles nog master bij de Jeugd van Tegenwoordig, het huidige stopwoordje is 'kerk'. De Jeugd presenteert zich als de heilige drie-aanheid. Want aan zijn ze, dat is zeker. Op het nieuwe album *De Machine* staat geen *Watskebeurt* noch een *Konijntje*, maar er staan minimaal negen goede nummers op het album en wanneer je niet al te kritisch bent, vind je er nog wel meer. Faberyayo, Wiwa en Vjèze Fur zijn vrouwonvriendelijk, ze drinken te veel alcohol, ze houden zich niet aan de narcoticawet en zijn niet te beroerd om links en rechts wat mensen te beledigen. Er bestaat een dikke kans dat ze het komende optreden gaan verkloten. Alle reden om erbij te zijn, want het is zo uitverkocht. Kerk! /AvdH

Donderdag 22 mei, Doornroosje, 20:30 uur, 11,- euro

Lezing Roger Scruton

In de VPRO-serie *Van de Schoonheid en de Troost* werd er flink op los gefilosofeerd. Onder andere door de eminente Britse filosoof Roger Scruton. De man mag een mooie bos rood haar hebben, maar dat is dan ook het enige dat rood is aan hem, want hij gaat prat op zijn conservatisme. Hij liet zich dan ook gewillig filmen terwijl hij te paard op vossenjacht ging. Scruton pleit in zijn nieuwe boek *Culture Counts* voor de instandhouding van de afzonderlijke cultuur in Europa. Maar is dat niet hetzelfde als wat die vrouw op die boot met de Nederlandse vlag wapperend achter haar rug, betoogde over trots? Scruton kan deze vraag beantwoorden, want hij komt naar Lux voor een lezing en discussie. /AvdH

Vrijdag 16 mei, Lux, 20:00 uur, 5,- euro

Room Eleven

Als een wervelstorm veroverd de band Room Eleven Nederland, Europa en zelfs Japan. Een optreden in Nederland dat niet is uitverkocht, is een unicum. Ze treden op tijdens de campusdag van het lustrum, op dinsdag 27 mei.

Soms ging het te snel voor Room Eleven. Sinds debuutalbum *Six white Russians and a pink pussycat* in 2006 werd uitgebracht, is de carrière van de band in een stroomversnelling gekomen. Vlak na dat debuut stonden ze al op het North Sea Jazz Festival. "Dat was wel een streven", zegt gitarist en componist Arriën Molema. "Maar in onze planning zou het nog wel tien jaar duren voor we op North Sea Jazz stonden. We hadden bijna het gevoel dat we het niet verdienden om daar te staan. Het ene moment stonden we bloednervus te wachten om het podium op te gaan en het volgende moment waren we al klaar. We hebben er niet echt van kunnen genieten."

Room Eleven ontstond in 2001 toen zangeres Janne Schra een briefje ophing bij het conservatorium in Utrecht omdat ze iemand zocht om muziek mee te maken. Conservatoriumstudent Arriën Molema reageerde. Ze vernoemden de band naar het nummer van hun oefenuimte. Room Eleven is twee jaar na het debuutalbum al gepokt en gemazeld in de muziekwereld. Ze hebben net de plannen voor een theatertour bekendgemaakt, vlak na het afronden van een tournee door Duitsland. Bij de Oosterburen moet het publiek nog worden veroverd, maar dat maakt het optreden volgens Molema niet moeilijker dan in de uitverkochte Nederlandse zalen. "In een uitverkochte zaal in Nederland heb ik het gevoel dat ik de hoge verwachtingen waar moet maken en ook nog eens overtreffen. In Duitsland verwachten ze helemaal niks. Dan gaan we automatisch wat meer improviseren, dat willen we in Nederland ook gaan doen. We waken ervoor om op de automatische piloot te gaan spelen."

Ook op het tweede album *Mmm... Gumbo?* zijn de muzikale stijlen die Room Eleven uit het instrumentarium perst uiterst divers. Misschien is het daarom wel dat de band zo vaak onder het jazzkopje wordt geschaard. Molema: "Ik vind jazz een opvatting over het maken van muziek. Het is vrij van beperkte paden en dat geldt ook voor onze muziek. In de basis zijn we singer-songwriters waarbij het liedje centraal staat." Toen Room Eleven het platencontract tekende, had het label al bedacht dat de muziek het goed zou doen in de leeftijdsgroep tussen de 25 en 35. "Maar nu blijkt dat het publiek in de zalen varieert van mensen tussen de 15 en 55 jaar oud. Ik zou ook niet weten hoe ik muziek zou moeten maken voor een doelgroep. Na het afronden van ons eerste album was ik vooral bang dat onze familie en vrienden het niet mooi zouden vinden. In dat geval zou ik waarschijnlijk gestopt zijn met de band."

Via MySpace zocht zangeres Janne contact met singer-songwriter Dayna Kurtz. Janne zocht een duet voor het nieuwe album, maar kreeg een hele productie van een enthousiaste Kurtz en haar producer Randy Crafton. "Ik heb zelf ook wat mensen aangeschreven via MySpace", zegt Molema. "Dat is toch leuker dan officieel via het label. Je kunt nu veel makkelijker direct in contact komen met artiesten. Zo hebben wij ook heel fanatieke MySpace-fans uit Japan. Volgens mij komt er binnenkort een Japanse fan naar Nederland om hier onze shows te zien. Dat is toch wel een beetje raar, als mensen zo idolaat zijn." /AvdH

HotSpot uit

'U heeft de mogelijkheid 3 hoeveelheden wijn te drinken, te weten een proefglaasje, half glas en een heel glas,' volgens de site. Ofwel het *easy wining & dining*-concept, dat sinds 31 maart wordt gehanteerd in *Brasserie du Bois*. Na het oranje spandoek dat de kersverse brasserie aanprijst, resten ons nog 500 meter klim. Bezweetsnord vanwege de plotse voorjaarshitte zoeken we naar een fietsenrek. Niet dus, vierwiel aandrijving zet hier de toon. Het moet gezegd, styliste Anne van Hout heeft iets moois gemaakt van het expansie-idee van eigenaar Henny van Hout: bruinschakeringen, mooi hout op de vloer, zwarte kroonluchters aan de zolderbalken. Buiten spijzen kan helaas niet. Maar binnen zijn de slotraampjes opengezet en waait het lekker door. De wijnkast staart ons aan. Maar uitgenodigd om te gaan *tasten* worden we niet. Dan maar de wijnkaart, die alleen wijnen per

Foto: Bert Beelen

Brasserie Du Bois

Heumensebaan 2 • 6584 CL Molenhoek • 024-3583035

- www.Brasserie-dubois.nl • voor: €12,00 • hoofd: €17,00 • na: €5,00
- driegangendagmenu: 26,50 • wijn: €3,00 – 12,00 per glas

glas bevat. Het glas Pouilly Fumé toneert prima bij de plak kreeftenterrine van het dagmenu. De Loire-rosé kan echter niet op tegen de bouillabaisse van de kaart, die benevens witvis haast rauwe gamba's bevat. Hadden we kunnen weten. Want bij dit soort krachtsoep valt bijna elke wijn in het niet. Maar een beetje sturing hadden we wel verwacht, gezien de bombast waarmee Du Bois haar unieke wijnbe-

levingsconcept digitaal lanceert. Overigens betaal je hier voor een beetje aansprekende wijn al gauw zes euro. Een moddervette winstmarge, voor de karige halve glaasjes die men schenkt. Het eten is niet verkeerd, daar niet van. En als je het dagmenu kiest en er twee glaasje wijn van drie euro bij laat aanrukken, accordeert de prijs ook nog enigszins met de kwaliteit. Maar wie meer wil dan de wat brave kost

van de daghap, met na de terrine ribeye en crème brûlée, moet in de buidel tasten. Dat mag. Maar dan moet de serverende koksmaat wel het verschil tussen kreeft en krab weten. Dient er geen dessertlepel te worden nageleverd bij de vissoep. Moet er tussen de goed gegaarde parelhoenbout en perfect geroerbakte asperges geen te zware botersaus in de weg staan waarin de beloofde dragon nauwelijks valt te ontwaren. Mag ook die niet megamalse ribeye met een minder zware saus worden bestookt. Hoeven desserts niet te worden afgemaakt met verlepte, ooit verse munt. En is het uit den boze om bakjes en glaasjes zonder onderbord op te dissen. Tegenover de toiletten hangt een fotocollage van de opening. Die is verricht door Willibrord Frequin. Meer koken, minder schreeuwen, zou ik zeggen. /Ron Welters

Snapshot

Waar is het te doen? Met verzuurde spieren vroeg uw *Vox*-verslaggever zich tijdens het Batavierenfeest op 26 april af waar het nou echt om gaat bij 'de Bata': feesten of rennen?

Tekst en fotografie: Roel Neljfs

"Afgeweigerd als de pest" zijn organisatoren Ellen en Pim. Ellen is te hees om te praten, maar gelukkig weet Pim een hypercorrect antwoord te formuleren: "Het feest kan niet zonder de race, en de race niet zonder het feest. Het grootste studentenfeestijn moet op een studentikoze manier worden afgesloten."

Bedrijfwetenschapper Dirkjan staat heerlijk te dansen met Marie-José en Paula. Aan lopen doet het drietal dit jaar niet, aan feesten des te meer. Dirkjan: "Het feest alleen al is geweldig: er heerst een heftig 'wij-gevoel'."

Jeroen, Guido en Gerrit Jan zijn lopers uit het RU/HAN-team, de Nijmeegse ploeg die strijdt in de universiteitscompetitie. Wie denkt dat het de jongens enkel om de sport gaat, komt bedrogen uit. "Feesten is de beste training!", verklaart Guido (met vleek) ernstig.

**Valdin all-inclusive, keuze
10 voor- hoofd- nagerechten
Inclusief drank voor € 32,50**

Drie mooie zalen voor vergaderingen, lezingen, presentaties, jubilea's, promoties en personeelsfeesten. Ook hebben we een mooi dakterras voor recepties. Op ons terras kunt lunchen en dineren. Laat eens vrijblijvend een offerte maken.

Van Peltlaan 4
024-3556902
www.valdin.nl
info@valdin.nl

Allderlei
Culinair eten voor studentenprijzen!
3-gangen studenten menu € 11,25
3 gangen keuzemenu voor 17,50 p.p.
Inclusief uitgebreid saladebuffet
Reservering gewenst.
Open van maandag t/m zondag vanaf 17.00 uur
Eetcafé Allerlei
Reguliersstraat 59 6511 DP Nijmegen
(loopt parallel aan de Bloemenstraat, bereikbaar via Plein 1944 bij Doodendaal te zijnerzijde links)
Tel. 024 - 360 29 98

Proefschrift
snel goed goedkoop
10% korting
quickprint.nl
Tel: (024) 377 14 83

Proefschrift drukken?
www.proefschriften.nl
Printing PhD-thesis?
www.phd-thesis.nl
Ponsen & Looijen b.v.
0317 - 42 31 07 nijmegen@p-l.nl

Internationaal visimportbedrijf is op zoek naar hogerejaars student die 1 à 2 dagen per week (bij voorkeur op maandag) ondersteunende werkzaamheden kan verrichten. Bijhouden van administratie, opmaken en versturen van facturen, controleren en verwerken van paklijsten.
Reacties per e-mail: info@tonnara.nl
Tonnara
tuna import - export

JAAR ENDE VERLEGEND
CAMPUSDAG
LUSTRUMFESTIVAL VOOR EN DOOR STUDENTEN EN MEDEWERKERS
• Plastic Halo • dj Kult-X • Piggly Wiggly Washboard Stompers • Zwerfhond • Bart van Oost • Lea • Mugwumps • Marten de Paepe • Klezchaverim • Bonny Bunny Singers • e.a.
Mark Retera & Mooves tekenen live
slotact 18.30u **Room Eleven**
dinsdag 27 mei 2008, 15.00-19.30u
Terras CultuurCafé & Thomas van Aquinostraat. ENTREE GRATIS.
Radboud Universiteit Nijmegen

Ontwerp: Beeldstorm, foto Room Eleven: Guy Kokken

DOORNROOSJE
p o p p o d i u m
Groenewoudseweg 322
6525 EL Nijmegen
www.doornroosje.nl

up next >>>

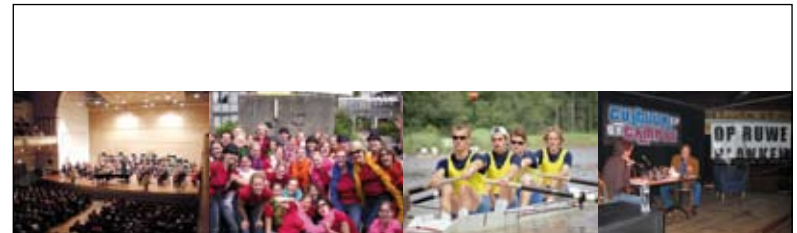
- 03-06 **THE DØ** (FRA/FIN)
- 04-06 **MAN MAN** (US)
- 06-06 **TAPES 'N TAPES** (US)
- 08-06 **GUILLEMOTS** (UK)
- 12-06 **MIDNIGHT JUGGERNAUTS** (AUS)
- 16-06 **ALPHABEAT** (DK)
- 19-06 **NEW COOL COLLECTIVE** (NL)
- 23-06 **INFADELS** (UK)

TONNAER
adviseurs in omgevingsrecht

Bestuursrecht jurist?
Bijna klaar?
Denk aan Tonnaer!!

Vestigingen in Maastricht en Eindhoven
Neem contact op met Anita Stalmans 043-3261660

Wil jij beslissen over het geld van het Universiteitsfonds?

De Toewijzingscommissie van het universiteitsfonds beslist over subsidies aan studentenorganisaties en activiteiten. Wil jij meebeslissen?

Solliciteer dan nu!

Kijk op www.snuf.nl voor meer informatie (kijk bij 'nieuws'). Daar vind je wat de functie inhoudt en ook wat je daarvoor nodig hebt. Meer weten? Bel of mail dan met Pepijn van Erp, secretaris van de commissie: p.vanerp@snuf.ru.nl, 024-3612993.

STICHTING NIJMEEGS
UNIVERSITEITSFONDS

Foto: Erik van 't Hullenaar

> Aan de tekentafel

Op 26 mei staat de Meerjaren Investerings Prognose (MIP) op de agenda van de Gezamenlijke Vergadering (GV). De USR anticipeerde onlangs op de MIP met hun nota 'de campus als leefomgeving'. Wij vroegen ons af of medewerkers wellicht andere wensen hebben dan studenten ten aanzien van de campus. Hebben zij bijvoorbeeld behoefte aan een warme bakker of verruiming van de sportfaciliteiten voor medewerkers? Vinden zij dat de universiteit moet beschikken over een fysiotherapeut en een logopedist, omdat wetenschap en onderwijs nu eenmaal topsport zijn? Of zijn zij vooral gebaat bij een zakelijke omgeving waarin alle diensten en voorzieningen gemakkelijk vindbaar en bereikbaar zijn? Wij vroegen alle OR-leden: als jij de MIP mocht schrijven, waarin zou je dan als eerste investeren?

De wensen zijn zo divers als de medewerkers zelf: de één wil een universiteitsmuseum, de ander een laagdrempelige *agora* centraal op de campus, een ouderwetse snoepwinkel en saladebar, of een windbarrière tussen het Erasmusgebouw en de bibliotheek. Niet iedereen wenst echter meer voorzieningen. De meesten hechten vooral aan een leefbare, groene campus. "Een idee dat klaarblijkelijk stamt uit de tijd dat Heyendaal nog een echt landgoed was", aldus Henk de Jager. Die tijd lijkt voorbij, al is het nog niet defintief gedaan met het groen als het aan De Jager ligt: "In de bosstrook tussen de Erasmuslaan en de noordzijde van de Thomas

van Aquinostraat is onlangs een groot aantal bomen gekapt om 'zichtlijnen' te creëren. Die moeten het klaarblijkelijk mogelijk maken om van het ene betonnen gebouw naar het andere te kijken. De bosstrook wordt door dit lijnenspel steeds verder verbrokstuikt." De Jager heeft een beter idee: zichtlijnen van de ene groenstrook naar de andere, bijvoorbeeld tussen het bos langs de Houtlaan en dat langs de Erasmuslaan. "Bij de renovatie van de Thomas van Aquinostraat zou dit door gerichte sloop en nieuwbouw gerealiseerd kunnen worden." De campus kan dus nog wel wat fraaier, zo vindt ook Monique Lamers. "Hij is nu weinig span-

nend. Er staan hier en daar wat standbeelden, die niet lelijk zijn, maar wel saai. Liever zie ik een beeldentuin met leuke spannende objecten, waarin met licht gespeeld wordt. In Magdeburg stond bijvoorbeeld een oude stoommachine op de campus, die verder overigens ook niet uitblonk in fraaiheid."

De meeste OR-leden hebben zich bij het uitwerken van hun ideeën niet laten hinderen door beperkingen van financiële aard. Toch zijn niet alle wensen even duur. Van sommige is het zelfs maar de vraag of zij een geldelijke investering vergen. Jan Kuijs, bewoner van het Erasmusgebouw, verzuchtte vooral gebaat te zijn bij *rust* op de campus. "De campus is voor mij allereerst een werkplek. De afgelopen weken heb ik veel geluidsoverlast gehad van de werkzaamheden op het Erasmusplein. Worden de bouwwerkzaamheden straks vervangen door allerlei luidruchtige activiteiten op het Erasmusplein? Ik hoop van niet!"

Kuijs uit daarmee een breedgedragen mening: de campus is in de eerste plaats een *werkplek*, laten we dat vooral zo houden.

Femke Kok

Eenheid in verscheidenheid

Soms voel je je een vreemde eend in de bijt. Als UMC-medewerker in de GV. Namens de UMC-raad neem ik deel aan de medezeggenschap binnen de RU. Veel zaken zijn ook onze zaken, zoals onderwijs en onderzoek. Andere zijn dat niet, zoals de parkeerregeling, omdat de RU en het UMC een verschillende CAO hebben. Bij nogal wat punten zoek je steeds weer opnieuw je plek, zoals bij discussies over kwaliteitseisen voor docenten of de financiën van de RU. Als UMC-medewerker voel ik me lid van de RUGemeenschap, ondanks het feit dat ik pas op het RU-intranet kan komen via een extra inlog, verstopt achter een link 'Nieuws en bulletins'. Ondanks het feit ook dat mijn afdeling en medewerkers voor buitenstaanders niet te vinden zijn via de website van de RU. Ikzelf ben alleen vindbaar als voorzitter van het Han Fortmanncentrum.

Met de komst van een gemeenschappelijk logo en een (ten dele) gemeenschappelijke naam is een goede aanzet gegeven om met RU en UMC één gezicht te laten zien, maar op veel punten is de eenheid voor de buitenstaander nog ver te zoeken. De afstemming van de vrije dagen bijvoorbeeld: ik moest college geven op 5 mei, terwijl de RU gesloten was. Mijn geneeskundestudenten zijn RU-studenten, die hun opleiding bij het UMC volgen. Dat beide organisaties vanwege hun verschillende verantwoordelijkheden formeel gescheiden zijn, is geen reden om niet naar buiten toe als eenheid op te treden. Beide organisaties zijn 'tot elkaar veroordeeld', maar kunnen ook heel goed van elkaar profiteren. Het kunnen bijdragen aan die eenheid is mijn motivatie voor deelname aan de GV.

Pieter de Vries Robbé
(afgevaardigde UMC-raad in de GV)

Contactinformatie

ORKonde wordt u aangeboden door de Ondernemingsraad.

Lees verder:
www.radboudnet.nl/orkonde

De Vriendenbox

De Stichting Vrienden van het Radboud Kinderziekenhuis heeft samen met de Personeelsvereniging een actie opgezet: de Vriendenbox. Dit is een magazinebox met actuele maandbladen met forse korting waarbij er van iedere verkochte box ook nog €1,- naar projecten voor zieke kinderen gaat. In de box zitten vier maandbladen voor een vriendenprijs van €10,95. Er is keuze uit 26 titels (van Avant Garde tot Voetbalmagazine). De magazines worden gratis thuisbezorgd en zitten in een stevige handzame box verpakt. Om mee te kunnen doen met de Vriendenbox moeten medewerkers lid zijn van de PV. Voor meer informatie: website van de Stichting Vrienden van het Radboud Kinderziekenhuis. www.mijnliefstewens.nl/wordoorkvriend.html

Activiteiten rondom het Lustrum

15 mei, 14.30 uur, Academische plechtigheid
15 mei, vanaf 22.00 uur, Lustrumfeest, entree € 5,-
21 mei, vanaf 13.30 uur, Gepensioneerdendag
23 mei, Wetenschappelijk congres 'Luxe en decadentie'
24 mei, World University Championship Cycling (19 t/m 26 mei)
27 mei, vanaf 15.30 uur, Campusdag
28 mei, Grenzenfestival voor 5-vwo scholieren

31 mei, Alumnidag – www.ru.nl/alumnidag
1 juni, Universiteitsfestival 'Beleef de Radboud' in de Nijmeegse binnenstad www.ru.nl/lustrum2008

Nieuwgezicht

Naam Andreea Parapuf
Leeftijd 25
Was student filosofie in Roemenië en Duitsland
Is PhD student filosofie
Sinds 1 april 2008

Kun je je draai een beetje vinden in Nederland?

"Sure! Het is soms lastig om nieuwe mensen te leren kennen, maar mijn collega's nemen me wel eens mee uit. Thuis zit ik veel op Skype, dan praat ik met vrienden van thuis. Ik ben niet echt een feestnummer. Liever luister ik naar muziek, zoals de Cranberries en sinds kort ook Roemeense muziek. Ik luister hier vaker naar Roemeense muziek dan in Roemenië."

Beetje heimwee?

"Dat niet, ik kan me juist heel goed aanpassen. Ik mis niet echt iets, maar wil gewoon contact houden met thuis."

Wat is het onderwerp van je promotieonderzoek?

"Heidegger's *hermeneutical approach* van traditie."

Pardon?

"Hermeneutics heeft te maken met de interpretatie van teksten. Heidegger was een Duitse filosoof die keek hoe traditionele denkers de interpretatie van teksten beïnvloedden. Mijn onderzoeksvraag is hoe Heidegger's ideeën over hermeneutische filosofie veranderden door de jaren heen."

Een flinke fan van Heidegger, dus?

"Ik werd geraakt door Heidegger in het tweede jaar van mijn studie: ik vind erg interessante dingen in zijn boeken over tijd en waarheid. Hij heeft wel honderd boeken geschreven. Ik heb ze niet allemaal gelezen, nee! Dat duurt veertig jaar. Ik zit nu op ongeveer twintig."

Universiteitsbibliotheek

boeken inleveren in de brievenbus

Boeken en andere geleende materialen kunnen voortaan ingeleverd worden in de brievenbussen in de centrale hal van de Centrale Bibliotheek aan de Erasmuslaan. Ook boeken die geleend zijn bij andere vestigingen van de Universiteitsbibliotheek op de campus kunnen hier ingeleverd worden. Studenten en medewerkers kunnen gebruik maken van deze service tijdens de openingstijden van de centrale bibliotheek, dus ook in de avonden en het weekend. www.ru.nl/ubn/

Studenten

Seminar Moderne Slavernij

16 mei, 10.00-15.00 uur: Seminar Moderne Slavernij door Elsa Nijmegen. Met film China Blue over arbeidsomstandigheden in een fabriek in China, lezing door Amnesty Nederland en Warner ten Kate (landelijk officier mensenhandel/-smokkel), discussie tussen Ecpat en Europarlementarier Thijs Berman (PvdA) en workshop. www.elsanijmegen.nl

Science Cafe

20 mei, 20.00 uur, Café van Buren Molenstraat 89. Science Cafe Nijmegen debataavond: "Wat is tijd?" Gratis entree, live muziek. www.sciencecafenijmegen.nl

WIG-weekend 6-8 juni

6 t/m 8 juni: het 20e Weekend Integrale Geneeswijzen door medische studentenvereniging Granulla: een weekend met leuke workshops voor en door studenten over alternatieve/complementaire geneeswijzen in Delft, deelname €27,50 <http://wigweekend.googlepages.com>

Van der Grintenlezing

11 juni, 15.30-17.00 uur, Aula Comeniuslaan 2, Van der Grintenlezing 2008 door prof. Dr. Antoine Bodar: 'Liever ware schoonheid dan louter praat', verbonden aan lustrumthema 'Luxe en Decadentie'. Aanmelden via vandergrintenlezing@jur.ru.nl.

Cultuur op de campus

20 mei, 20.00 uur, Muziek: Nuclear Playground (pop-rock), CultuurCafé.
21 mei, 19.30 tot 21.10 uur, Film: Hallam Foe, CC3, entree €1,50 (studenten) of €2,50.
22 mei, 12.45-13.30 uur, Theater: Jim Speelmans speelt Houdt Huis (try-out) De Rode Laars E2.64
22 mei, 20.30-23.30 uur, Muziek: Kaf en Koren – halve finale I, Merleyn Hertogstraat 13, entree €3,50.
27 mei, 15.30-19.30 uur, Campusdag Lustrum RU
28 mei, 19.00-21.30 uur, Film: Movie Matters – Earth, CC3, i.s.m. Soeterbeek Programma, entree €1,50 (studenten) of €2,50.

29 mei, 12.45-13.30 uur, Theater: Roger et Simone, De Rode Laars E2.64.
29 mei, 20.30-23.30, Muziek: Kaf en Koren – halve finale II, Merleyn Hertogstraat 13, entree €3,50. www.ru.nl/cultuurpdecampus

Soeterbeek Programma

29 en 30 mei, 10.00 uur, Studiecentrum Soeterbeek, Ravenstein: Seminar Leiderschap en benedictijnse spiritualiteit. Het seminar schenkt aandacht aan het ontwikkelen van een stijl van leven, werken en leidinggeven die mens en organisatie doet floreren. www.ru.nl/leiderschap

EXPO

28 april t/m 13 juni, Bibliotheek Gedragswetenschappen, 1e verdieping Spinozagebouw: schilderijen van Manon Bruininga en gedichten van Frank Antonie van Alphen.

PAOG-Heyendaal

5 juni, Nijmegen: De specialist in het verpleeghuisarts? Doelgroep: verpleeghuisartsen.
6 juni, 09.00-17.00 uur: Leefstijl van werknemers en de positieve beïnvloeding van de bedrijfs- en verzekeringsgeneeskundige hierin. Doelgroep: bedrijfs- en verzekeringsgeneeskundigen.

19 juni, Tilburg: Prudentia conferentie 'Menslievende zorg en management'. Doelgroepen: Top- en middenmanagement ziekenhuis, ervaren zorgverleners, leden commissies ethiek, geestelijk verzorgers, leden raden van toezicht, ethici en beleidsadviseurs.

Benoemingen

Miv 1 februari is **dr. F.J. Meijboom** benoemd tot hoogleraar UMC St Radboud met als leeropdracht Kindergeneeskunde, in het bijzonder aangeboren hartafwijkingen.
Miv 1 september is **mw. dr. M.C.D.N.J.M. Huysmans** benoemd tot hoogleraar aan het UMC St Radboud. Leeropdracht: Cariologie en Endodontologie.

Promoties & oraties

16 mei, 15.45 uur: afscheidscollege prof. dr. J.J. Rotteveel, hoogleraar aan het UMC St Radboud 'Over Grenzen'.
22 mei, 10.30 uur: promotie drs. J. Clerx (NWI) 'Processive bio-hybrid catalysts based on the T4 clamp protein'.
22 mei, 13.30 uur: promotie mw. S.E. Gómez Garcia (FNWI) 'The importance of being connected: Induced resistance to herbivory in Trifolium repens networks'.
22 mei, 15.45 uur: oratie mw. dr. M.J.F.J. Vernooij-Dassen, benoemd tot hoogleraar aan het UMC St Radboud. 'Het is zaliger te geven dan te ontvangen'.
26 mei, 13.30 uur: promotie drs. M.P.J. van der Loo (FNWI) 'Photoinduced Dynamics in OH, H2, and N2O'.

26 mei, 15.30 uur: promotie drs. J.A. Vonk (FNWI) 'Seagrass nitrogen dynamics – growth strategy and the effects of macrofauna in Indonesian mixed-species meadows'.

27 mei, 13.30 uur: promotie mw. drs. A.A. van Kuijk (Med. Wet.) 'Prediction and monitoring upper-extremity motor recovery after severe stroke. Clinical and neurophysiological studies'.

27 mei, 15.30 uur: promotie mw. drs. C.M.J. Potting (Med. Wet.) 'Oral Mucositis: a nurse's perspective'.

28 mei, 13.30 uur: promotie mw. A.A. Ojwang (Soc. Wet.) 'Plantations, power and people'.

28 mei, 15.30 uur: promotie drs. T.T. Schmitz (Soc. Wet.) 'Catching the crocodile. Organisational responses to water scarcity in South Africa's crocodile river catchment'.

29 mei, 10.30 uur: promotie drs. J.G.H.L. van Daal (Soc. Wet.) 'Variation of Language, Cognition and Behavior in Children with Specific Language Impairment'.

29 mei, 13.30 uur: promotie drs. B.F.J. Wanschers (Med. Wet.) 'Rab proteins specify motorized vesicle transport'.

30 mei, 10.30 uur: promotie drs. J.J.W. van der Burg (Med. Wet.) 'Drooling in children with cerebral palsy: Impact and behavioural treatment'.

30 mei, 13.30 uur: promotie mw. drs. J. Buijs (Med. Wet.) 'Bacterial morphology and cytokine responses during initial treatment of Gram-negative sepsis'.

30 mei, 15.45 uur: oratie dr. H. Zantema, (FNWI) 'Op zoek naar bewijs'.

Leeropdracht: Applications of term rewriting in theorem proving'.

Feestweek Studentkerk

In de week van 25 t/m 31 mei houdt de Studentkerk een feestweek ter ere van de opening van het nieuwe gebouw.

25 mei, 11.00 uur: Viering met studenten

26 mei, 12.45-13.15 uur: Taizéviering

26 mei, 18.00 uur: Maaltijd crossroads met thema: "Meeting and Greeting: on whose terms? Exploring our codes and habits of getting to know each other."

27 mei, 12.45-13.15 uur: Taizéviering

27 mei, 15.30 uur: Campusmiddag met rondleidingen in het gebouw

27 mei, 19.30-22.00 uur: Tommy Wieringa gast

28 mei, 12.45-13.15 uur: Taizéviering

28 mei, 19.00-20.00 uur: Maak kennis met meditatie

29 mei, 12.45-13.15 uur: Taizéviering

29 mei, 18.00-21.30 uur: Gesprek met studenten/vertegenwoordigers van de wereldgodsdiensten

30 mei, 12.45-13.15 uur: Taizéviering

30 mei, 14.00-17.00 uur: Vrijwilligersmiddag

www.ru.nl/studentenkerk

Personeelsvereniging: Muziek in de pauze

Op maandag 26 mei organiseert de PV het laatste concert van het voorjaarsprogramma Muziek in de pauze, dit keer verzorgd door Mariëlle Theunissen (piano) en Marc van Acht (fagot). Zij zullen werken ten gehore brengen van o.a. Georg Philipp Telemann, Frédéric Chopin, Béla Bartók en Edward Elgar. Vanaf 29 september beginnen de najaarsconcerten weer.

Plaats: Aula, Comeniuslaan 2. Tijd: 12.45-13.15 uur. Toegang: gratis www.ru.nl/pv

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op: www.ru.nl/vacatures

Deze week onder meer:

- PhD student for project on brain-computer interface (1,0 fte) and
 - PhD student for project on cortico-thalamic system (1,0 fte)
- Faculteit der Sociale Wetenschappen**

- Assistant Professor (UD) Molecular Neurobiology (1,0 fte)
- Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica**

Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

Colofon

Vox is het tweewekelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6. Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Fax: 024-3612874.

E-mail: redactie@vox.ru.nl. E-mail Vox Campus:

voxcampus@communicatie.ru.nl

studenten: www.voxlog.nl

medewerkers: www.radboudnet.nl/vox-online

Redactie: Bea Ros (hoofdredacteur a.i.),

Carin Böklerink (Vox Campus), Paul van den

Broek, Anne Dohmen (eindredactie), Rob

Goossens, Marjolein Pijnappels, Martine Zuidweg

Medewerkers: Stephan L. Borggreve,

Walter Breukers, Anouk Broersma, Gaby van

Caulil, Bregje Cobussen, Jacqueline van Dongen,

Jaap Godrie, Alex van der Hulst, Roel Neijts, Romy

van den Nieuwenhof, Oscar Paling, Sid Schaecken,

Renée van de Schans, Ilse Schuurmans,

Teun Verberne, Ruud Vos, Ron Welters, Anna van

de Weygaert, Christiaan de Wit

Columnisten: Mgt, Peter van der Heiden,

Henk van Houtum, Lisa Westerveld

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Duncan

de Fey, Erik van 't Hullenaar, Gerard Verschooten

Illustraties: Miesjel van Gerwen, Merlijn Draisma,

Michiel Vijselaar

Redactieraad: prof. dr. C.C. van Baalen, M.B.W.

ter Berg, drs. R. van den Brink, dr. E. Denessen,

S.C.W. ter Hart, prof. dr. R.S.G. Holdrinet,

W. Scholten, prof. mr. P.J.P. Tak, J. de Vos

Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno,

Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet 023-5714745,

zandvoort@bureauvanvliet.com. Redactie Vox

024-3612112, advertentie@vox.ru.nl.

Abonnementen: Personeelsleden, studenten:

€ 25,- o.v.v. student- of personeelsnummer

Overigen: € 35,- over te maken op gironummer

2367526 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit

Nijmegen Vox.

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie

Vox, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen,

tel: 024 - 3615984

Druk: Thieme MediaCenter Nijmegen

Illustratie omslag: Miesjel van Gerwen

Vox Campus

Vox Campus verschijnt in Vox onder verantwoordelijkheid van de afdeling Communicatie van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie: Carin Böklerink (coördinatie),

Kelly Huijsmans, Karen Thoms

Redactieadres: Comeniuslaan 6, Postbus 9102,

6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@communicatie.ru.nl

De deadline voor het aanleveren van berichten in Vox Campus is woensdag om 14.00 uur in de week voor verschijning. De volgende Vox Campus verschijnt op donderdag 29 mei.

Deze week starten de festiviteiten rondom het 17e lustrum van de universiteit. Lustrumcoördinator Sylvia van der Weerden (40) woont samen met haar vriend Frank Nielander (nét 53) en zoon Klaas (bijna 7) aan de Broerdijk in Nijmegen.

Huisgenoten

Sylvia: “Als communicatieadviseur zat ik in de lustrumcommissie. Toen bleek dat er veel werk in de organisatie zat, ben ik lustrumcoördinator geworden.”

Frank: “Ze werkt aan een project. Dat merk je wel. Ze werkt naar iets toe en zit nu volop in de eindsprint.”

Sylvia: “Ik had laatst al een zenuwtic. Zo’n spiertje bij je oog dat trekt. Erg hè? Dat krijg ik als niet alles af is.”

Frank: “Er is nu ruimte voor zo’n druk project van Sylvia. Dat was een aantal jaren geleden anders. Ik werkte als muzikant, was professioneel saxofonist, maar had er op een gegeven moment geen zin meer in. Vooral het lesgeven hing me de keel uit.”

Sylvia: “We hebben een tijdje getwijfeld. We koken graag. Ik ben er goed in, maar Frank is écht goed. We wilden een restaurantje beginnen, maar het is lastig zoiets rond te krijgen. Voorlopig houden we het dus op restaurants bezoeken.”

Frank: “Goede restaurants, met sterren. De Librije is favoriet.”

Sylvia: “Het klinkt stom, maar je proeft die sterren. We gaan altijd met de kok op de foto. Het is begonnen als geintje, maar intussen hebben we een culinaire wall of fame.”

Frank: “Ik ben gestopt als professioneel saxofonist toen bleek dat mijn doctoraal geneeskunde nog geldig was. De afgelopen jaren heb ik co-schappen gelopen en sinds anderhalf jaar werk ik als verslavingsarts. Naast

co-schappen kun je niks doen. Dat was ook voor Sylvia heel zwaar. Nu zijn de rollen min of meer omgedraaid.”

Sylvia: “Zo’n lustrumproject houdt zich niet zo aan kantooruren.”

Frank: “Als ze om vijf uur door moet werken, kan ik Klaas ophalen.”

Sylvia: “Ik vind het wel fantastisch, zo’n project. Ik ben ervoor verhuisd naar het bestuursgebouw. Ik dacht dat ik tussen het prototype ambtenaar terecht zou komen, maar die vooroordelen zijn niet bevestigd. Er zitten daar echt humoristische mensen. En rector Bas Kortmann is leuk! Die man houdt echt van een feestje. Wilde van de lustrumdag een soort kermis maken en kwam met het plan om een reuzenrad op het Erasmusplein te zetten. Dat leek ons geweldig, maar het paste absoluut niet in het budget.”

Met een wijntje en een witbiertje zitten Frank en Sylvia in de achtertuin asperges te schillen. Zoon Klaas speelt met buurjongetje Lucas (2,5) onder een sproeier. Die blijkt nog net niet zindelijk, als hij komt melden dat hij “op de stoep heeft geplast en er met zijn blote voeten in is gaan staan”. Klaas showt trots de gaten in zijn mond: “Ik ben zes en ik heb er ook zes tanden uit!” /BC fotografie: Bert Beelen

*Ook met je huisgenoten in Vox?
Mail naar redactie@vox.ru.nl*

